

Drippy Béla:

Fogom a kezéd?

Borítóterv, fotók és grafikák:
Drippy Béla

Tartalom

Szentlélek Isten

Hagynám szerelmed	7
Legyen tiéd /1	7
Megtalállak.....	8
Várj még	8
Hulljon eső	8
Mikor azt hittem.....	9
Nem tudtam	9
Mélységek és magasságok /1	9
Mélységek és magasságok /2	9
Karolj belém.....	10
Szerelmünk kulcsai	10
Fogom a kezéd	10
Csend.....	11
Szeretet hangja	11
Legyen tiéd /2.....	11
Elnémul lelkem	12
Szavak nélkül	12
Maradj még	12
Oldás és kötés.....	13
Határtalanul	13

Jézus Krisztus

Vércseppjeid.....	14
Arcodat kutatom.....	14
Megértelek.....	14
Abba, Atyám!.....	15
Egyetlen szavadra.....	15
Látni akartalak.....	15

Szűz Mária

Mosolyod.....	17
Szeretném érinteni.....	17

Szentek

Mércéink /1	19
Mércéink /2	19
Mércéink /3	19
Mércéink /4	20
Szenetek és a csodák /1	20
Szenetek és a csodák /2	20
Szenetek és a csodák /3	20
Szenetek és a csodák /4	21

Szerelem, házasság

Kezedet fogom	22
---------------------	----

Advent, Karácsony

Itt vagyok.....	23
Csendben jössz	24

Keresztút, Húsvét

Láttalak.....	25
Csendes szeretet	25
Ki vagy te?	26
„Ne engem sirassatok!” /1.....	27
„Ne engem sirassatok!” /2.....	27
„Ne engem sirassatok!” /3.....	27

Kápolna

Te tudod /1	28
Mit adhatnék?.....	28
Kezemet nyújtanám.....	28
A Szeretet	29
Kincseink /1.....	29
Kincseink /2.....	29
Kincseink /3.....	29
Kincseink /4.....	30
Kincseink /5.....	30
Meg tudod adni Istenem	30
Tékozló gyermek.....	31
Találkozáskor	31
Mintha játszanék	31
„Nézz a tükörbe!”	32
Nekem adtál mindent	32
A szeretet szabaddá tesz.....	32
Istenem nézd!	32
Milyen csend van	33
Ölelj magadhoz	33
Fent és lent	33
Belső csönd	34
Legyen tiéd /3.....	34
Kimondhatatlanul	35
Elmegyek hozzád	35
Nyitva előtted	35
Léleksóhaj	36
A Csendet érintem.....	36
A Csendet szólítom	37

Egyszer Rád találok.....	37
Te tudod /2	37
Maradunk csendben.....	37

Benső Szentély

Maradj érintésnyire	39
Mondd el nekem.....	39
Add meg nekem	40
Hajolj hozzám	40
Add nekem	40
Téged csodállak.....	41
Szeretetből élni.....	41
Köss meg engem	41
Kísértések és küzdelmek /1	42
Kísértések és küzdelmek /2.....	42
Kísértések és küzdelmek /3.....	42
Kísértések és küzdelmek /4.....	43
Kísértések és küzdelmek /5.....	43
Kísértések és küzdelmek /6.....	43
Kísértések és küzdelmek /7.....	43
Kísértések és küzdelmek /8.....	44
Kísértések és küzdelmek /9.....	44
Kísértések és küzdelmek /10.....	44
„Az Úr az!”.....	44
Nyisd meg a szívem	45
Idegen tájakon	45
Szeretetmorzsák	46
Várj egy kicsit	46
Kegyelem cseppjei	46
Benső lakásunk /1.....	47
Benső lakásunk /2.....	47
Benső lakásunk /3.....	47
Benső lakásunk /4.....	48
Benső lakásunk /5.....	48
Benső lakásunk /6.....	48
Benső lakásunk /7.....	48
A csendben cselekszel /1.....	49
A csendben cselekszel /2.....	49
A csendben cselekszel /3.....	49
A csendben cselekszel /4.....	49
A csendben cselekszel /5.....	50
A csendben cselekszel /6.....	50
A csendben cselekszel /7.....	50
A csendben cselekszel /8.....	50
A csendben cselekszel /9.....	50
A csendben cselekszel /10.....	50
A csendben cselekszel /11.....	51
A csendben cselekszel /12.....	51
A csendben cselekszel /13.....	51

A csendben cselekszel /14.....	51
A csendben cselekszel /15.....	51
A csendben cselekszel /16.....	51

Belső utak

Perlekedéseink Istennel /1.....	52
Perlekedéseink Istennel /2.....	52
Perlekedéseink Istennel /3.....	53
Perlekedéseink Istennel /4.....	53
Perlekedéseink Istennel /5.....	53
Kulcs a Szeretethez /1.....	54
Kulcs a Szeretethez /3.....	54
Kulcs a Szeretethez /4.....	54
Kulcs a Szeretethez /5.....	55
Kulcs a Szeretethez /6.....	55
A Szeretet ajándékai /1.....	55
A Szeretet ajándékai /2.....	56
A Szeretet ajándékai /3.....	56
A Szeretet ajándékai /4.....	56
A Szeretet ajándékai /5.....	56
A Szeretet ajándékai /6.....	56
A Szeretet ajándékai /7.....	56
A Szeretet ajándékai /8.....	57
A Szeretet ajándékai /9.....	57
Gyötrelmeink /1.....	57
Gyötrelmeink /2.....	57
Gyötrelmeink /3.....	57
Gyötrelmeink /4.....	58
Gyötrelmeink /5.....	58
Gyötrelmeink /6.....	58
Gyötrelmeink /7.....	58
Gyötrelmeink /8.....	58
Köszönöm.....	59

Szívhangok

Csendesedő imádkozásaink /1.....	60
Csendesedő imádkozásaink /2.....	60
Csendesedő imádkozásaink /3.....	61
Csendesedő imádkozásaink /4.....	61
Csendesedő imádkozásaink /5.....	61
Csendesedő imádkozásaink /6.....	62
Belső csönd /1.....	62
Belső csönd /2.....	62
Szeretet közlései /1.....	63
Szeretet közlései /2.....	63
Szeretet közlései /3.....	63
Szeretet közlései /4.....	63
Szeretet közlései /5.....	64

Szeretet közlései /6.....	64
Szeretet közlései /7.....	64
Szeretet közlései /8.....	64
Szeretet közlései /9.....	65
Szeretet közlései /10.....	65
Szeretet közlései /11.....	65
Szeretet közlései /12.....	65
Szeretet közlései /13.....	66
Szeretet közlései /14.....	66
Szeretet közlései /15.....	66
Szeretet közlései /16.....	66
Szeretet közlései /17.....	66

Szívkamra

A Csend szava? /1	68
A Csend szava? /2	68
A Csend szava? /3	68
A Csend szava? /4	69
A Csend szava? /5	69
A Csend szava? /6	69
A Csend szava? /7	69
A Csend szava? /8	70
A Csend szava? /9	70
A Csend szava? /10	70
A Csend szava? /11	70
A Csend szava? /12	71
A Csend szava? /13	71

Szentlélek Isten

Hagynám szerelmed

Hagynám szerelmed,
Hagynám, hogy karjaidba hulljak.
Hagynám, hogy szívemmel,
Szívedre boruljak.

Mert vinnél magaddal,
Ahogy vinnélek én is Téged,
És emelnél magadhoz,
Ahogy én is emelnélek Téged.

Vinnélek én, ha szólnál,
Egyetlen egy szavadra,
S repülnénk egyre följebb,
Egyre csak feljebb, a magasba.

Hagynám, hogy örömdben,
Örömöm megtaláljam,
És vágyad lehessen,
Végtelen szerelmes vágyam.

Legyen tiéd

Engedj közelebb,
Hogy ne csak kezed műveit lássam.
Engedj közelebb,
Hogy szíved vágyait hadd csodáljam

Hadd csodáljam,
Ami szemeimnek láthatatlan,
Amit lelkem érint,
De kezeimnek megfoghatatlan.

Hadd csodáljam,
Szerelmem forrását szívedben,
Hadd legyen Tiéd,
És szerelmed töltse be a lelkem.

Megtalállak

Megtalállak Istenem,
A távoli csendben,
Hová sietve visznek lépteim.
De nem kell messzire mennem,
Te vagy a Szeretet öröktől fogva,
Ki válaszra vár csendben, a szívemben.

Várj még

Ne fújd el Istenem,
Az éjszakai lángot,
Szomjas lelkem akkor,
Imádkozni látod.

Hagyd égve,
Lelkem hadd ragyogjon,
És karjaidba csendben,
Hadd hajoljon.

Hagyd ezt a lángot,
Hagyd, égve kérlek,
Várj még egy kis időt,
Míg teljesen elégek.

Hulljon eső

Hulljon az eső,
Mossa tisztára lelkem.
Hulljon a zápor,
Legbelül, bennem.

Hulljon a könnyem,
Amit senki sem láthat,
És szivárványfényben Istenem,
Más nem is csodálhat.

Mikor azt hittem

Mikor azt hittem Istenem, a kezedet fogom,
De sokszor aludtam öledben,
És nem árultad el, hogy sokszor csak álmodom.

Nem tudtam

Nem tudtam Istenem,
Hogy a bennem zajló viharokat, miért nem érted.
Tudtad-e bármikor,
Hogy miattad voltak oly hangosak, és érted?

Mélységek és magasságok /1

A vonzó, és felemelő Szeretetmagassághoz, nagyobb mélységek is hozzá tartozhatnak, földi életünk során. Melyekre nem számítunk, de érzelmeink, indulataink, ösztöneink, fölerősödhetnek bennünk. Ezért ezek a mélységek, nem véletlenül ijesztőbbek, mint az ezekkel szemben feltároló újabb lehetőség, és az egyre jobban kitárulkozó magasság, mely folyamatos kihívást jelent a lélek számára. A feladataink lehetnek régről ismerősek a régen tartó küzdelmeink során, de ismeretük újra fogalmazódik bennünk, minden egyes újrakezdésnél. Bármilyen mélyre is zuhannánk, újrakezdésünkben a Szeretetirgalmának mélysége és nagysága, Őt igazolja. Mintha megfogalmazná gondolatait előttünk úgy, mintha az Isten „szóhoz jutna”.

Mélységek és magasságok /2

A legszebb, és a legteljesebb mélység, a Magasságban van. Az Isten Irgalmában, a „szívében”. A Szeretet teljességében. Imádásainkban, ebben a Szereteten haladunk egyre beljebb. Egyre inkább azonosulva Vele, a vágyaival.

Földi életünkben a kísértéseink ellen is küzdve, az ezekkel járó, visszahúzó mélységek odafönt megszűnnek. Ahol marad a Szeretet kitárulkozó Mélysége, az Élet, és Magasságának dicsérete, a jelenlétében örökké tartó ünneplésben. Megváltottságunk Jézusban tesz méltóvá arra, hogy befogadást nyerjünk, és élhessünk együtt a Szeretet Isten teljességében, melyre meg vagyunk hívva Jézus Krisztus által.

Karolj belém

Karolj belém, Istenem,
Egy óvatlan pillanatban,
Mikor hiányzol nagyon,
Gyengéden, és halkan.

Karolj belém,
Hogy senki se lássa.
S lelkem csak sejtené,
Hogy Te voltál segítő társa.

Karolj belém,
Csendben, észrevétlen,
Mintha nem tudnánk róla,
Te sem, és én sem.

Szerelmünk kulcsai

Ajtót nyitsz Istenem,
Oly csendben, oly halkan,
Mintha nem változna semmi,
És úgy tűnik, szívemen lakat van.

De ismered a szerelem kulcsait,
S ha szívem zárva is volna,
Magunkra zártad mindörökre,
Hogy figyelmem Rólad, semmi el ne vonja.

Fogom a kezéd

Fogom a kezéd,
Mégis, elengeded.
Máskéfé indulsz,
Megtetheted.

Fogom a kezéd,
De szíveddel, másba kapaszkodsz.
Azután elengedsz, és elfelejtesz,
Hiába kötnél másképp, magadhoz.

Csend

Mikor minden csenddé válik bennem,
Tudom Istenem, hogy felkaroltál,
És magadhoz emeltél engem.

És ha bennem minden elcsendesül,
Te leszel bennem a minden,
És én, a Mindenségben legbelül.

Szeretet hangja

A csend, gyönyörű hangzás,
Gyönyörű dallam.

A Szeretet hangjai ezek,
Szívünk mélyén, és halkán.

Legyen tiéd

Istenem!

Ismered, a hullámok alatti csöndet,
Hol minden gondolatom elcsendesül,
És merülök Hozzád a végtelen szeretetbe,
Egyetlen ölelésért, tehetetlenül.

Nem sietek,
És nem futok Feléd.
Ennek a csöndnek,
Minden pillanata Tiéd.

Tiéd minden vágyam,
És figyelmem,
És amit Tőled kaptam;
Legyen Tiéd a lelkem.

Elnémul lelkem

Csodálom terveidet,
És gondolataidat.
Tükröt adtál cserébe,
Melyben megmutattad magad.

Szívem tükrében,
Gyönyörű Arcod vonásait látom,
És elnémul lelkem,
Miközben szótlán áhítattal csodálom.

Szavak nélkül

Nem mondom ki,
És minden úgy marad.
Érintetlen csöndben,
Minden gondolat.

Nem hiányzik,
Hogy elmondjam Neked,
Mennyire szeretlek,
És milyen jó Veled.

Maradj még

Csöndben jöttem Eléd,
Hogy szereteted el ne ijesszem,
És fejem, öledbe hajtva,
Szerelmedtől nyugodt a lelkem.

Oly csönd van karjaidban,
És béke a szívemben,

Maradj még, ne siess el,
Ne hagyj magamra engem.

Oldás és kötés

Minden föloldozással,
Csomókat oldasz Istenem.
Bilincseket, melyek régóta
Rozsdásodnak a szívemen.

Oldasz, és megkötsz.
Megszabadítasz engem,
És minden oldásodban,
Megkötözöd lelkem.

Határtalanul

A Csendbe lépek,
És nem ismerem, hol a határ.
Csak gondolattal érintenélek,
És a lelkem, visszatalál.

Visszatalál Hozzád,
Meghallom sóhajtásod,
Szívem dobbanása,
Szerelmes suttogásod.

A csendben,
Hová vissza-visszatérek,
És átölelsz csendesen,
Mintha én ölelnék.

Jézus

Vércseppjeid

Istenem!

Ha csak egy csepp,
A szívemet érné,
Lelkemet mosná,
Tiszta fehérre.

Csak egyetlen egy,
Ha szívemre hullna,
Lelkem csendesen,
Szívedre hajolna.

Arcodat kutatom

Arcodat keresem Istenem,
Arcodat kutatom szüntelen.

De lehunyom szemem,
És szívemet ajánlom,
S mintha víztükrebe tekintenél,
Gyönyörű Arcodat látom.

Megértelek

Amikor nem válaszolsz,
És nem mondasz semmit, megértelek.
Szereteted hangjai mások,
Melyeket a csendben felismerek.

A csendben, mely szívemben mély,
De lelkem, a magasságban kutat,
És a bennem rejlő végtelenben,
Megtalálom a Hozzád vezető utat.

Megtalálom,
És imáimban átölellek.
De ismerem a Szeretet szabadságát,
Ezért elengedlek.

Abba, Atyám!

Jézus arra tanít bennünket, hogy merjünk bizalommal közeledni az Istenhez. Merjünk túl lépni azokon a távolságtartó szokásainkon és róla alkotott elképzeléseinken, melyekben az Isten könyörtelen és büntető Isten.

Megszólításunk mégsem lehet olyan közvetlen, vagy tapintatlan, melyben elfelejtenénk, vagy nem vennénk figyelembe, hogy kivel beszélünk, kihez szólunk. Könnyen azonosítanánk Őt olyan apai gondviseléssel, melyben inkább a vágyaink, a Róla alkotott elképzeléseink diktálnának.

Ha a szeretet mércéjét nem mi határozzuk meg, hanem mi magunk próbálunk a Teljességének megfelelni, akkor megszólítani is alig mernénk, és ha találunk hozzá méltó megszólítást vagy megszólításokat, azok mind a fenségéről, a mindenekfölött álló Szeretetének hatalmáról szólnak.

Egyetlen szavadra

Jézus!

Ha közelembre jössz,
Gyógyíts.
Ha csak rám gondolsz,
És szólíts.

Mégsem vagyok méltó,
Hogy érints engem,
Egyetlen szavadra,
Meggyógyul a lelkem.

Látni akartalak

Eltakartam a napot,
Szemem elől.
Látni akartam Arcod,
Hogy tündököl.

Ketten maradtunk Istenem,
Szívemet betöltő csendben.
Hova betértél megpihenni,
És öledbe hajolt a lelkem.

Szűz Mária

Mosolyod

Az én mosolyom,
Te vagy Szűzanyám.
Mintha Istent hoznád a szívembe,
És onnét mosolyogna rám.

Szeretném érinteni

Szűz anyám!

Mikor már senki nincs ott,
Szeretném érinteni a földet.
Hová az Isten vére hullott,
És nem mosta eső, sem könnyek.

Szeretném érinteni a csendet,
Mit lelkem érinthet csendesen,
S talán az Isten sem tudja,
Hogy léptei nyomában követem.

Szeretném érinteni,
És vezess közelebb.
Hová nélküled, nem találnék,
Mert mindennél csendesebb.

Szentek

Mércéink /1

Mércéink magason vannak, a bennünk lévő mélységek miatt. Minden ember számára. A földeken dolgozó munkások, a cégek alkalmazottjai és vezetők, stb. számára egyaránt. Már gyermekkorban próbáljuk megfogalmazni, összerakni, mely általában a szeretet körül kap választ. Van, amelyiket teletömünk élvezetekkel, de az ilyen mércék inkább az egyén saját mércéi, melyeket nem is maga, hanem mások elé emel. Ezek az elvárásai, bármilyen alacsonyan vannak, hogy ő könnyedén átléphesse, mégis az elbukásának mércéi.

Mércéink /2

Szentek előtt a mércét az Isten, a csöndben emeli, de nem titokban. Tudnak a magasság felé kitűzött célról, sokszor az olyan mélységeket is belátva, ahová képesek belesüppedni, de beláthatóvá válik előttük a Szeretet mélysége is Isten Irgalmában. Ez éberséget, előzékenységet, figyelmességet jelent, mindig megfelelni és azt keresni, hogy mi illik bele, mi azonosulhat és hogyan, Isten szándékával?

² Hiszen tudjátok, hogy az Úr Jézus nevében milyen utasításokat adtunk nektek. Isten akarata ugyanis az, hogy szentekké legyetek.

/1 Tessz 4, 2

Mércéink /3

A szentek bukásai sokszor nem véletlenül nagyobbak. Még annál is, ahogyan megítélnék őket. Küzdelmeiket önmagukkal szemben, ha látnánk, legszívesebben kihagynánk saját életünkéből. Pedig legtöbb küzdelmük, a megoldásról szól. Olyan bizonyosságról, melyben, ha a kísértés nem is fog eltűnni örökre, nem fog megszűnni véglegesen, de ott lesz, és ott marad számunkra, az isteni Irgalom mércéje. Mint mindnyájunk számára is.

Talpra állniuk, előről kezdeni és újra, bízni abban, hogy a Szeretethez visszatalálnak egy nagyobb távolságból, mint gondolták volna, nekik sem könnyű. Az elhatalmasodó szégyenérzése, már az első pillanatokban is visszahúzó ereje a kísértésnek. Mégsem akarnak megállni, és a tehetetlenségbe merülve magukba roskadni. A korábban magasabb mércé,

számukra már jelenthetett akkora megugrást, amiért érdemes volt minden visszahúzástól szabadulni, lemondásokkal, önfelajánlásokkal, mindenben másokért, csak hogy Jézus legyen a Több mindenben, és mindeniben, csak hogy Isten legyen a minden a Mindenben.

Mércéink /4

A Szentek méltatlansága, sokkal többet jelent az Isten és az Ember közötti méretviszonyoknál.

Ők nem a külső jegyek és vonások alapján közelednek Isten felé, mely riasztó is lehetne. Az isteni Szeretetnek a belső tulajdonságai azok, mely a szomjúságunkat oltja. Az egyszerű szeretethiánynál sokkal több. Ezt a szeretetet senki nem tudja megadni, melyhez a legönfeláldozóbb szeretet is csak valamennyire hasonló, vagy egymásnak a megbocsájtásunk is csak részleges lehet. Föülműlhatalan, az isteni Irgalom, Akinek Irgalma kifejezésre jut bennem, a feloldozás legszemélyesebb pillanatában, ahol meg kell értenem, meg akarom érteni, mit jelent számomra az áldozata, ami minden bűnömet érinti. Egy belső, a Szeretetnek gyönyörű nagysága tárul elénk, melyre meghívásunk van.

Szentek és a csodák /1

Bennünket ámulatba ejtenek a napcsodák, a látványos gyógyulások, a Szeretet megnyilvánulásai.

A Szentek nem állnak meg ilyen pontokon, melyből emberéletenként is juthat mindenkinek egy-egy, más-más megnyilvánulásban. Számukra bármekkora is lehet mindez, mégis a mindennapokba illő gondviselésének sorozata, melyek között a legkisebb, közelebb áll hozzájuk. „Természetesebbek”, melyekben minden pillanat mégis természetfeletti.

Szentek és a csodák /2

Szükségük volna-e több, nagyobb csodára, olyasmire, ami lélegzetelállítóan ámulatba ejtené őket, és a látvány, az isteni hatalom és erejének különös nagyságáról szólna? Az Istennek sem könnyű, hogy mit, és hogyan mutat be előttünk magából, és miért.

Miért van mégis többre szükségünk azok után, hogy már mindent bemutatott. Mindenben részt vett, teljességgel az emberségünkben. Emberként, és Istenként „szolgai alakot öltve” magára, hogy szeretete az Áldozatában teljes legyen, lelkünk megmentésére abból az állapotból, melybe kerültünk Tőle elszakadva.

Szentek és a csodák /3

Rá vagyunk szorulva a csodákra. Sajnos annál sokszor nem is vágyunk többre. A Többre, az Istenre. Amint megtörténik a csodálatos segítség, mintha azzal nyugtáznánk magunkban visszamenőleg is mindent, a múltunkkal együtt. Mert hiszen hogy ne lenne rendben minden, amikor az Isten szeret?

Meg is állunk ezen a ponton, és ebből a szeretet megtapasztalásból táplálkozunk sokáig. Évek múltával is úgy, hogy a múltó emléken kívül nem is történt az óta sem több bennünk. Semmilyen változás, ami nagyobb, teljesebb odaadásunkról szólna.

Szentek és a csodák /4

Mintha a csodák árán tudnánk egy-egy lépéssel közeledni az Isten felé. Mintha csak ez lenne a módja annak, hogy megnyíljunk, apránként „engedve”. Mert aligha történik ennél több, amikor be is zárul minden egyéb lehetőség az Isten számára bennünk, ha nem ajándékoz meg jóleső „meglepetéseivel”.

Nehezen jutunk el az elfogadásunk érzésével, a büntelenségünk tudatállapotából, a szeretetben pihenésből a lelkünket megmozgató, és kimozdító lélektalálkozásra.

Mert nagyobb a tétje ennek a találkozásnak. Nagyobb a felszíneknél, melyeket mégis jobban szeretünk. Mely azonban a felszínes szeretet érzelmeknél sokkal mélyebb.

Szerelem, házasság

Kezedet fogom

Kezedet fogom,
De el kell, hogy engedj.
Mondj értem fohászt akkor is,
Ha sokáig egyedül kell lenned.

Mintha kezedet fognám,
És imáink szállnának a mennybe,
Én veled maradok,
És kezed, a kezembe.

Advent, Karácsony

Itt vagyok

Angyalok suhantak,
Sietve, csendben,
És halkan suttogva,
Leszálltak Betlehemben.

Fáklyájuk kezükben,
Fényesen ragyogott,
És fénnel érintettek,
Minden csillagot.

Csend volt.
Csillámló, éjszakai csend.
És a Mindenható Isten,
Álmát aludta, idelent.

Álmát vigyázták,
Boldog angyalok,
És a bölcsőt körbevették,
Kicsik, és nagyok.

Szívük dalolt és énekelt,
Mit senki sem hallhatott,
Csak egy kisgyermek hangjait,
Az Isten üzenetét: „Itt vagyok.”

Csendben jössz

Istenem, mosolyodra lelke,
Visszamosolyog,
És szívem kiáltja csendben,
Mily boldog vagyok!

Csodálatos vagy,
Titokzatos Szent Szeretet,
Hogy a Földre tekintesz,
És ölelésre nyújtod kezedet.

Csendben jössz,
Mintha nem hívtott volna senki sem,
De tudtad, mennyire hiányzol,
És Rajtad kívül nem kell, semmi sem

Keresztút, Húsvét

Láttalak

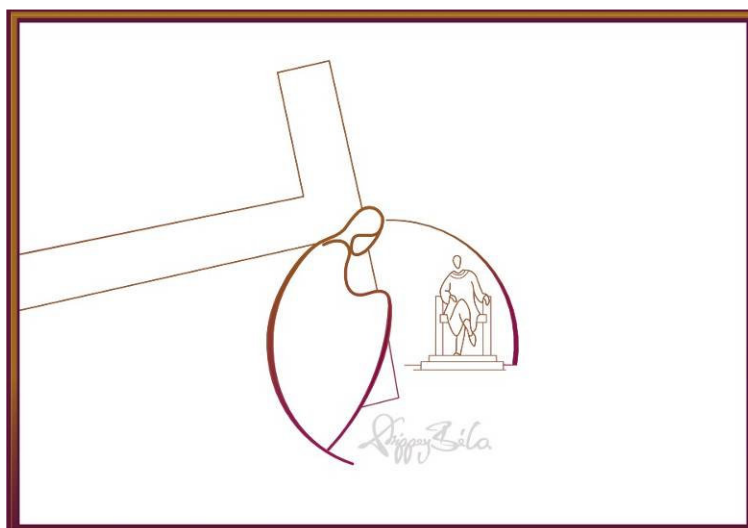
Ott voltam mindig közeledben,
Mikor csendben siettem, hogy lássalak.
És láttál, amint közelebb mentem,
És hagytad, hadd oltsa lelkem szomjadat.

Csendes szeretet

Oszlophoz kötöztek,
Hogy ne lásd, mögötted ott vagyok.
Szótlan voltál, és minden ütésnél csendesebb.
Sebzéseimtől a szívem sajog.

Istenem!

Ha csak a szívem fájna,
Melynek okáról én tudok,
De csendesebb voltam Nálad is,
És csak Te tudtad, miért hallgatok.

Ki vagy te?

Ítélsz, és büntetsz.
Aki nem kedves számodra, mindenkit eltüntetsz.
Leülsz, és kérdőre vonsz engem.
Hibákat találsz magadon kívül, és bennem.

Ki vagy Te?
- Ezt a kérdést, alig ismered.
Hatalmad van dönten,
De magad előtt lehunyod szemed.

Ki vagy te?
Imádsz mindent, amit csak szeretsz.
Istent kerülve,
A magad ura lehetsz.

Ki vagy te?
A fájdalmat, a szenvedést is ismered,
És engem nélkülözve,
A gyógyulást is máshol keresed.

Ki vagy te?
Én, minden nap előtted állok.
Ha megtagadsz is,
Mindig, más döntésre várok.

Ki vagy te?
Számomra a legkedvesebb,
Mikor nincsen hatalmad semmi,
És semmid sem marad, csak a szeretet.

„Ne engem sirassatok...” /1

A keresztúton vajon kit siratunk és miért?

Amíg sajnálat van bennünk Isten döntése, tette és cselekedete miatt, addig a Szeretet nem tud bennünk megnyílni. Sajnálatra méltó marad, a nagyságával, Isten nagyságát mérő mércéink alapján. Ezek elképzelések, amiért távol áll tőlünk. Távol attól a szeretettől, melyről van elképzelésünk, hogy létezik, de mint ahogyan mi sem vagy csak alig találunk rá, mintha az Isten sem lelte volna meg... - mert ugyanis ez a mi saját szeretet kínálatunk. Ez az, amit visszaveszünk, nem adjuk ingyen örökre szólóan, és megítéljük hogy kinek miért, és mennyit. Mintha az Istennel szemben is ugyanígy, és ugyanezt tennénk.

„Ne engem sirassatok...” /2

Mennyire más az isteni Szeretet, és mennyire nem a búskomorságba sújtó szeretetünket kéri. Viszonyásként mégis sokszor szembesül a könnyeinkkel, amiért a látványa is olyan szörnyű a szenvedésének. Már régen túl kellene lépni az ítélethozatal, a pereskedés és vádaskodások felhozatalán és mintáján túl, a sajnálatainkon is. Túl a MI Világunk által kínált befogadása és elfogadása korlátain.

A mi világunk korlátai, bennünk, személyesen bennünk vannak emelve. A mi legbensőbb világunk legmélyén. Ahol mégis a legtisztább Szeretet számára van hely a találkozáshoz, az együtt maradáshoz, és a hűséghez.

„Ne engem sirassatok...” /3

...,„Magatokat sirassátok és gyermekeiteket”... akik elől eltakarjuk az Isten Arcát. Akiknek nem is adjuk tovább a Szeretet igazságát. Esetleg annyit közlünk Róla, hogy Ő a Szeretet.

Még sem akarjuk, hogy felismerjenek más igazságot, mint amiről nekünk van képünk, és elképzelésünk, mely mégis csak egy elképzelt igazságkép, bennünket kielégítő vágyainkkal tele, és amely tele van fájdalommal, csalódással, hazugsággal, becsapással. Mi mást kínál a mi szeretetünk, és milyen egymástól kapott megfaragott szeretetekért, szeretet cseppekért áldozzuk föl és adjuk oda magunkat? Eltakarjuk az Istent, vagy takarásban hagyjuk, amíg találunk más utakat és lehetőségeket is a boldogságunkhoz. Ezek a boldogságok, boldogulások, nem csak hamisak. A nyomorúságból nem emelnek föl. Abból a nyomorúságból, mely külsőleg nem látható, de az Isten hiányát jelzik.

Kápolna

Te tudod

Tudod, hogyan szerettem,
És tudod, miben hibáztam.
Tudod, hogy szerelmed kerestem,
És arcodat látni, mennyire vágytam.

Tudod, hogy futottam,
Csak hogy elérjelek,
És szívemben Istenem,
Titkon elrejtselek.

Ismered a lehetetlent,
Tenyérnyi szívem vágyait,
S te tudod Istenem egyedül,
Teljesíted-e lelkeim álmait.

Mit adhatnék?

Mit adhatnék Neked Istenem,
Mi mást, mi irgalmadból fakad?
Minden a Tiéd, és mindent ismersz.
Számodra mégis minden, ajándék marad.

Kezemet nyújtanám

Szédül a világ köröttünk,
Vagy Te pörögsz velem Istenem?
Míntha emelnél olykor,
És hirtelen, elengednéd kezem.

Hagyod lelkem távolodni,
A táguló Világban,
Hogyha kezemet nyújtanám,
Kezed megtaláljam.

A Szeretet

A szeretetet agyon fogalmazzuk.

Mennyire más, amikor a Szeretethez közel, már nem törekszünk kifejezni végtelen nagyságát. Pedig ha töredékeiben is, de tudnánk. Amikor ha el is kezdenénk valahol, mégis mindig ugyanoda jutnánk vissza. Irgalmához. Egészen közel hozzá, mintha nem is távolodnánk Tőle. Talán olyan figyelmet jelenthet, melyhez nem szükségesek szavak. Mint amikor csodálunk valami gyönyörűt, kimondhatatlant, nem is keresünk szavakat, de Ő, mindent megfogalmaz bennünk. Önmagát.

Kincseink /1

Mennyire más, amikor az isteni Kegyelem különös ajándékaiban részesülve kitüntetésnek vesszük azokat, vagy mint a Szentek, alig bírnánk elfogadni méltatlanságunkban.

Az isteni Áldozat tisztaságának nagysága és súlya, mégis érdemszerző, amiért az Isten minden ajándékában közli önmagát. Számukra azonban bármit is felkínál, átvenni, vagy elfogadni nem könnyű. Igazából talán csak ők értik meg, hogy maroknyi szeretetünket odaadva, és áldozatként mindent fölajánlva az Ő Áldozatáért, mégis milyen bőkezű marad. Mintha még volna mivel meglepnie azon kívül, ami pedig Áldozatában teljességgel megtörtént személyes megváltásunkért.

Kincseink /2

Semmilyen ajándék nem vakítja el a Szenteket, nem zárja le szemüket, szívüket. Mindig az isteni Szeretet megnyilvánulásának központjában vannak. A Kereszt körül, a Kereszt mellett, a Kereszt tövénél, vagyis az önmagát feláldozó Szeretet körül, és ott időzve, elmerülve Benne. Nehéz is lenne megérteni Őt, és ajándékának felülmúlhatatlan nagyságát, ha csak kívülről szemlélnék mindazt, ami pedig az Isten szívében zajlott.

Ha valamilyen indokot találni szeretnénk, hogy legalább a közelébe jussunk személyesen, akkor nekünk is a szívünk mélyén kell megnyílnunk. Ahol csend van. Ahol figyelmünket nem tereli el semmi a szeretettalálkozás lehetőségétől.

Kincseink /3

Amikor többre vágyunk, érdemes lenne azonnal a miérteket keresnünk. Nem szabadna elégedetlenségünkkel, csupán gyűjteménytárunkat gazdagítani. Minden kellhet ugyanis, ami a másikat többé, gazdagabbá teszi. Minden, amiben az Isten ott van, benne van.

Azonban úgy fogunk járni, hogy megkaphatjuk ugyan az ajándékokat, de már nem lelki ajándékként élünk velük. Használjuk is azokat, vagyis inkább felhasználjuk, de már kisajátítva magunknak. Nyitottak vagyunk arra, hogy átvehessük, méltókká váljunk a megszerzé-

sükre, de amint részesedünk bennük, már nem köt bennünket semmi az Ajándékozó Szeretethez. Átadta, odaadta magából mindazt, amire szükségünk van, hogy magunk javára fordítsuk. Ettől a pillanattól kezdve el is veszítik minden olyan tulajdonságaikat, amiben az Isten, magát mutatta volna meg.

Kincseink /4

A Szentlélek ajándékai nem szabadna, hogy emlékké váljanak csupán, melyeket kaptunk ugyan, de az életünk összes másmilyen örömszerző ajándékai közé keveredve hevernek valahol mélyen. Azokkal együtt, összességükben, érdemes lenne beletekinteni ebbe a kincses ládába, ahová kikerülnek szívünkől, és elvegyülnek a többi között. Ahol értékük, jelentőségük, aligha van több annál, amit távoli emlékként megőrizhetnek. Azonban ezekre emlékezni sem emlékeznénk, ha egyszer föl nem kutatnánk, és nem keresnénk, melyekre rá is találunk, amikor a Szeretet Áldozatához megyünk, Irgalma forrásához, Jézus elé.

Kincseink /5

Olykor nehezen választhatók el, vagy nehezen különítjük el a Szentlélek ajándékait, az úgynevezett velünk született adottságainktól, melyek ugyancsak ajándékok. Az utóbbira sok egyéb tulajdonságunk is ráhúzódhat. Leginkább az árulja el, mennyire maradnak tisztán, önfény és csillogás nélkül. Ezt, az előbbi esetében sem könnyű megtartani. Mindkét esetben harcot, komoly küzdelmet jelenthet önmagunkkal szemben.

Meg tudod adni Istenem!

Fel tudod szabadítani:

- a gondolatokat,
- az indulatokat,
- a vágyakat,
- az érzelmeket,
- és a lelket.

El tudod üzni:

- a sötétséget,
- a zajokat,
- a félelmeket,
- a magányt,
- és a lehetetlent.

Meg tudod változtatni:

- a lelket felemésztő tüzet,
- a kietlen pusztaságot,
- a lázas forróságot,
- a fojtó szárazságot,
- és a rideg ürességet.

Meg tudod hagyni:

- a tisztuló vágyakat,
- jelenléted tűnő távolságát,
- irgalmad végtelenségét,
- csendesedő érzelmeket,
- és a vágyódó hűséget.

Meg tudod adni:

- a belső figyelmet,
- lélekemelő szabad szárnyalást,
- szereteted legszebb dallamát,
- a legtisztább szerelmet,
- és benne a csendet.

Tékozló gyermek

Az ünneplés fontos, de könnyen ráhúzódhat egy belső tartalomra a külsőség.

Visszatérésemmel az Atyához, el kell csendesednie mindennek. A környezetem rám hatásai-
val együtt, a bennem lévő hangos örömök zajának is. Zajoknak, melyek miatt az Isten,
észrevétlenül kevésbé számítana ismét.

Találkozáskor

Mikor elcsendesül minden,
És csak mi leszünk Istenem, szemtől-szemben ketten,

Akkor vágyaidat viszont láthatod;

Mi az, mi teljesült, kedves még előtted,
Vagy amit várnál, amire számítanál, abból semmim sincsen.

Mintha játszanék

Nem szeretek játszani.
Nem szeretek győzni, nyerni,
Mások ellen,
És mások fölött.

Amiben győznöm kell,
Az viszont nem játék;
Győzni magam fölött,
És a kísértéseim ellen.

Nyerni a Szeretettel,
Aki legyőzte a Világot.
Bele kapaszkodva, mosolyogva,
Mintha játszanék.

„Nézz a tükörbe!”

Nincs az a tükrünk, mely a valóságot adná vissza rólunk.

A kísértés a saját tükrünket használva tartja elénk. Melyben sokszor tisztában vagyunk a bűneinkkel, de másfajta súlyozással, végleges döntésre akar rászedni, mielőtt az Istenhez fordulnánk. Minden lehetőségét kizárva, és rámutatva arra, hogy ez, lehetetlen. Mindezt azonban mi ismerjük be, miközben úgy tűnik, ő nincs jelen. A mi döntésünkben születik meg, ha nincsen tovább erőnk küzdeni a bűn ellen, - a kísértés ellen, - és föladjuk.

Jézus sem tükröt tart elénk. Benne, az Isten Szeretetében és Irgalmában láthatunk meg minden olyasmit, ami Tőle elválaszt.

A kísértés ereje és nagysága lehet óriási, de az Irgalom nagyságával azonban nem számol.

Nekem adtál mindent

Elveszítettél értem mindent,
És miattam.
Hagytad, ha szerelmed megtalálom,
Szerelmem Neked adjam.

Félre álltál,
Mintha sehol sem lennél.
És nem válaszoltál,
Mintha nem is lennél.

Hogy szeresselek,
Mindent elhagytál.
Hogy megértseselek,
Mindent, nekem adtál.

A szeretet szabaddá tesz

Az isteni szeretet, szabaddá tesz.

Bár korlátot állít a bűn, a hamis szeretet ellen, a felismerés ellenére is dönthetünk a szabadság ellen, vagy mellette.

Istenem nézd!

Istenem nézd Áldozatodat,
Nézd, a Te kincsedet.
Akit szívem mélyéről emelek,
És mutatok be Neked.
Nézd, Akiben
Gyönyörködik lelkem,
Tekints rám az Ő érdemein,
Hadd legyen áldozattá bennem.

Milyen csend van

Olykor milyen csend van.
Míntha elrejtőznél Istenem.
Hiába kereslek és kutatok utánad,
Meglpsz, mikor Rád találok bennem.

Ölelj magadhoz

Istenem!

Nagyobb a csend, Benned,
És Szívedre hajolva,
Lelkem érti, csended.

Mély, és végtelen.
Gyönyörű szerelmed befogadni,
Szívem képtelen.

Megállna nyomban szívverésem,
És némulna bennem a csodálat,
Ha nem ölelnél magadhoz egészen.

Fent és lent

Minden imámban,
Öledbe hajtom fejem,
És kezeidbe helyezem,
Összekulcsolt kezem.

Minden imámban,
A Földön, mint a Mennyben,
Öledben nyílik,
Legszebb szerelmem.

Szíved legmélyén,
Szabadon, csendben,
Hol mindent fölkinálsz,
Irgalmadért, bennem.

Minden lehetőséget,
És minden vágyat,
Hol lelkem,
Örök kincsekre találhat.

Belső csönd

Oly csend van közöttünk,
Mintha a csönd karolna belénk.
Mely elválaszt egy kis időre,
Míg egymást meg nem értenénk.

Csöndben vagy.
Mintha szívedre csönd hajolna.
Pedig csak lelkem hajlik a szívedre,
Mielőtt szerelmem halkán megszólalna.

Legyen tiéd

Elmondtam minden vágyamat,
És eléd tártam minden titkomat,
És nem maradt más, semmim,
Csak, amivel lelkem lett gazdagabb.

Visszaadok mindent,
Gyönyörű szerelmedért,
Amit lelkem megérintett,
És amihez szent kezed ért.

Visszaadom mindazt,
Mi tetszésedre találhat bennem,
És vágyaimnak tükrét;
Legyen tiéd mindörökre lelkem.

Kimondhatatlanul

Szent vagy, Szent vagy,
Szent vagy, Mindenható Isten!
Ki jelen vagy a Mindenségben,
És egy gondolattal elérlek bennem.

Egyetlen vággyal,
Örökre szóló érintéssel,
Hangtalan imádsággal,
És néma öleléssel.

Szent vagy.
Kinek hatalma végtelen,
És szereteted csodálva,
Lelkem felfogni képtelen.

Áldalak Téged,
Csendes-szótlantul,
És öröm tölti el lelkem,
Kimondhatatlanul.

Elmegyek hozzád

Elmegyek hozzád, fagyos tájakon.
Kereslek.
A távolság sem számít,
Szeretlek.

Elmegyek hozzád.
A hideg sem számít.
Csak hajolj szívemre,
És maradj sokáig.

Nyitva előtted

Ismered Istenem a csöndet,
A benne rejlő békét, és vágyakat.
Ahol a szeretet szólít,
És nincsen a szívünkön lakat.

Nincsen ajtaja sem,
Mely Előtted mindig nyitva,
De ha jönnél, mégis zörgetsz,
Mintha így fogadnál karjaidba.

Léleksóhaj

A Csendbe lépek hozzád, Istenem.
Csendben, mintha nem is lennék.
Csak szívem dobbanását hallom,
Halkan, mintha énekelnék.

Lelkem hangja csupán,
Mely félőn, rebegve szólal,
És elvegyül a csendben,
Mint egy könnyű sóhaj.

A csendet érintem

A csendet érintem,
Mintha a semmibe nyúlnék.
Mintha lehunyt szemekkel,
Semmit se látnék.

Mintha egyedül volnék,
Oly néma, ismeretlen,
Míg a lelkem súgja,
Légy csendesebben.

Minden pillanattal,
A csend lesz még nagyobb.
Elhagynak a nyugtalan vágyak,
És a zajos gondolatok.

Távolodik a Világ is,
Melyben úgy tűnik, egyedül maradok,
Míg a Végtelenből, a Szeretet közelít,
És rám talál ott, ahol vagyok.

A Csendet szólítom

A Csendet szólítom,
Szavak nélkül, halkan.
Némán, mozdulatlanul,
Hogy rezdülését halljam.

Hallom és értem,
Végtelent ölelő vágyait,
Vágyódó szerelmét,
És a Megváltás titkait.

Egyszer Rád találok

Kereslek, és tudom,
Egyszer Rád találok.
A Hozzád vezető úton,
Egyszer, Eléd állok.

Egyszer ott leszek,
Ahol vársz, Előtted.
És mindennél közelebb,
Ha befogadsz; Benned.

Te tudod

Istenem!

Te tudod;
Milyen mélységet jársz be szüntelen,
Milyen mélységet érintett a lábad,
Milyen válaszra vártál idelent,
És milyen úr maradt utánad.

Te tudod, milyen szeretetekért,
Milyen mélységbe térsz újra vissza,
Meg nem szűnő lélekölélésekért,
Egyetlen, örök pillanatra.

Maradunk csendben

Istenem!

Ahol megállsz,
Egyetlen percre,
Mintha csitulna minden,
És a lélek, csöndesedne.

Ahol megpihensz,
Mintha egyikünk sem szólna,
Maradunk csendben,
Egymás szívére hajolva.

Benső szentély

Maradj érintésnyire

Hagyd, hogy szerelmünk,
Ne érjen véget sohasem.
Ha távol lennél tőlem,
Szerelmed mindig keresem.

Hagyd, hogy nyomodban járjak,
De el ne érjelek,
Hallgasd meg minden vágyam,
És hagyd, hogy kérjelek.

Hagyd, hogy figyelmem,
Téged kövessen,
Maradj érintésnyire Istenem,
Hogy lelkem a Tiéd lehessen.

Mondd el nekem

Vezess engem,
Mintha becsuknám a szemem.
Vezess engem,
És nyisd meg a szívem.

Vezesd a lelkem,
Hogy Téged csodáljon.
Vezesd úgy,
Hogy Rád találjon.

Vezesd úgy,
Hogy tudjam gondolataidat.
Hogy megismerjelek,
Mondd el vágyadat.

Mondd el Istenem,
Mi az, mit adhatok,
Ez minden örömöm,
Mit Tőled kaphatok.

Add meg nekem

Add meg örömöd,
Hogy örömöm lehessen,
És lelke, mosolyával,
Téged szeressen.

Add meg könnyeidet.
Szeretném érteni,
És a sebeket szíveden,
Szeretném érinteni.

Hogy szomjamat,
Oltsa szerelmed,
Szívemben hordozlak,
Mintha fognám a kezéd.

Hajolj hozzám

Hajolj le hozzám,
Végtelen Isten,
És Hozzád hajolva,
Enyém lesz minden.

Melyből kezemben,
Semmi sem marad.
Szívem lesz telve szeretettel,
És lelke boldog, és szabad.

Add nekem

Köszönöm,
Amit imáimban megköszönhetek,
És hála mindazért is,
Amit alig érthetek.

Mert nagy vagy,
Hatalmas Istenem,
És szereteted is hatalmas,
Ismeretlen nekem.

Köszönöm mindazt,
Ami láthatatlan,
És köszönöm szerelmed,
Mely megfoghatatlan.

Köszönöm szerelmed,
Mely szívemben lángol,
S ha kialudni készül,
Lángot lehelsz bármikor és bárhol.

Köszönöm szerelmed,
Mely végtelen gazdag és szegény,
S ha nem kéne senkinek,
Hadd legyen enyém.

Szerelmed Istenem,
Hadd legyen enyém,
És látni fogod lelkemet,
Mitől oly gazdag, boldog, és szegény.

Téged csodállak

Téged nézlek,
Téged csodállak csendben.
Míntha csodálnád szótlánul,
Jelenléted bennem.

Szeretetből élni

A Szeretet válasza, minden imádságunkban, minden kérésünkben, hasonló. Hasonló, mert ugyanonnet fakad. Mégis teljesen más, amikor ott vagyunk nem csak Előtte, hanem Benne. Benne úgy, hogy nincsenek akaratától eltérő vágyaink, az Ő szeretetirgalmára jellemző önfeláldozásainkkal, följánlásainkkal egymásért is.

Úgy tűnhet, hogy valamit adnom kellene cserébe azért, amit kapok. Ha szeretetből teszem, aligha várok többet annál, hogy az Istent, még jobban, odaadóbban tudjam szeretni.

Köss meg engem

Kösd meg kezeimet,
Mielőtt vétenék szereteted ellen,
Kösd meg szívemet,
Mielőtt vágyaim, gúzsba kötnék lelkem.

Kösd be szememet,
Ha mocskosat láthat,
És ha kell, Istenem,
Kösd be a számat.

Kösd be füleimet,
Hogy csend legyen bennem,
És csendesítsd érzelmeimet,
Hogy lelkem Terád figyeljen.

Isteni Szeretet,
Köss magadhoz engem.
Szabadítsd meg lelkemet,
Tégy szabaddá engem.

Hallgass meg kérlek,
És ha a kísértés maradna,
Te köss meg engem,
Hadd hulljak szerető karodba.

Kísértések és küzdelmek /1

Vannak testi és lelki élvezetek, melyekkel nem tudunk betelni, bármilyen örömet, élvezetet kínálnak. Ezekkel, ha most nem szálunk szembe, és nem küzdünk ellenük, nem csak most válunk rabjává, hanem örökké tartó szenvedést hoznak. Nem csak a kielégületlenségben, hanem amit akartunk, amire ígent mondtunk, annak leszünk áldozatai. Itt még rangot, érdemeket, és bizonyítást is nyerhetünk magunknak, de a Szeretet Istenével szemben, ezek mind, hazug elismerések, érvényesülések, melyekkel előtte, nem jutunk semmire.

Kísértések és küzdelmek /2

A szenvedély, szenvedést hoz. Ha nem küzdünk a kísértés ellen, megjelennek a kísérő jelei, lelki, és testi fájdalmak, betegségek. Az itteni küzdelem is jelenthet szenvedést a kísértéssel szemben, mégis tisztaságot, és szeretetet őriz az Istennel, és az emberekkel.

Kísértések és küzdelmek /3

Bűneink miatt, nem csak kizárjuk az önzetlen szeretet lehetőségét, hanem az önzés, az önös vágyaink, borzalmakká válnak önmagunkkal szemben is.

Mint ahogyan itt a földön sem kívántunk volna belehalni az élvezeteinkbe, ez halálunk után sem lesz másképpen. Ahol mi magunk válunk célponttá, élvezeteink áldozatává. Elmarad a gyönyör, a testi-lelki örömök, és a kielégülések, és föltárva magukat előttünk, erejükkal, fájdalommá, borzalommá válnak velünk szemben.

Nem szűnik meg mindaz, amit itt el akartunk érni, amit meg akartunk szerezni és küzdöttünk érte, ahelyett hogy ellene küzdöttünk volna.

Kísértések és küzdelmek /4

Küzdelmünkben a kísértéseinkkel szemben, az egyik legnagyobb önbecsapásunk, ha bármikor is azt gondolnánk, hogy győztünk fölötte, vagy magunk fölött. Visszatérő bűnként, árnyék-ként követnek, és újabb és újabb formában esünk csapdába, mikor már elhíthetnénk magunkkal, hogy képesek, vagy méltók lennénk az Isten szeretetére.

Az első és legfontosabb kérdésre oda kellene figyelniünk, melyre mégis kerülő választ adunk; Vajon a saját érdemünk lenne a „siker” kulcsa? Bármennyire is ott lenne a válaszunkban az is, hogy mindez Jézus Áldozatáért történt, mielőtt büszkén kihúznánk magunkat, a kísértés hatalmasabb erővel kínál újabb lehetőséget. Nem hogy újra ugyanott lennénk, ahová mindig visszaestünk, hanem az ilyen győzelmeink is arra mutatnak rá, hogy még mélyebbre zuhantunk, mint amit el tudtunk volna képzelni.

Kísértések és küzdelmek /5

Mélyebbre zuhanásaink, kétségbeejtően, a tehetetlenség felé sodorhatnak. Akkor is, ha egyre közelebb lennénk Isten Irgalmához. Akkor is, ha közelségében védettséget remélnék, megmenekülést a kísértés közeledésétől, akaratának kínálataitól.

Nem lesz elég közeledni az isteni Szeretethez. Kegyeleméből többet kínál, és több lehetőséget minden szeretetajándékának. Ehhez ott kell maradnunk. A Kegyelem sodrása, a nagyobb kísértések idején, még nagyobb. Szeretetajándéka pedig egyre Ember közelebb, és egyre az Emberre szabottabb.

Kísértések és küzdelmek /6

Bár igazgá válhat a kísértés szembesítő vádolása, hogy mivé váltam, milyenné lettem, és nem vagyok már senki, és semmi sem... Az utóbbi gondolatok, az Isten előtt kell, hogy beismerésből, és lelkemből fakadóan szólaljanak meg Isten Irgalma előtt. Minden büszkeséget, minden érdemet, méltóságot, és csillogást kidobva. Ha idáig csak közeledtünk Jézus felé, akkor ilyen figyelemmel, megnyitottam minden kaput, minden lehetőséget az Isten számára. Hogy valóban Ő legyen a „Minden”. Engemet fölhasználva is, miközben én, „semmivé” válok, mivel nem lesz bennem semmi sem, ami gátolná bennem és rajtam keresztül, akaratának teljesülését mindenki másért.

Kísértések és küzdelmek /7

Teljesebb odaadásunk sem jelenti, hogy a kísértés távozna, vagy megsemmisülne. A Szeretettel egyesülve, nem maradnak el azok a fájdalmak, és sok személyes kísértéseink sem, melyeket megismert, melyeken keresztül megismerte „kiszolgáltatottságainkat”, melyek miatt az ítéletet értünk, és miattunk elszenvedte, és magára vállalta.

Ez azonban senki számára sem jelent automatikus megoldást az isteni öröm befogadására, az itt elkövetett bűneink sorozatai mellett.

Kísértések és küzdelmek /8

Isten örömét megismerni, nem az jelenti, hogyha mi örülni tudunk, oldottak vagyunk, gondok és küzdelmek nélkül. Hiába próbálunk ilyesfajta módon kiegyensúlyozottságra törekedni, belebukunk. Lehetünk oldottak, őrizhetjük a belső nyugalmost, miközben a kísértés már régen ott van, és nem akarjuk észrevenni, tudomásul venni, hogy kedélyállapotot őrzünk. Melyet a környezetünktől is elvárunk, de ez már ismét egy újabb felszerelés mindenki mással szemben, miközben azokkal a lehetőségekkel is élünk, amikkel kipróbáljuk másokból a nekünk megfelelést.

Bukásaink csalódást hoznak, és sokszor gondoljuk azt, hogy minden csak a magabiztosságunk hiánya miatt történt. Akár gyógyszerekkel, akár kezelésekkal is próbálkozhatunk, mégis olyasmibe kapaszkodunk, olyasmit akarunk elérni, olyasmiben megerősödni, amiben veszíteni kellene, de ilyen áron csak beleroppanunk. Nem is látjuk be, és nem is ismerjük be, hogy ismét győzni akarunk, talpra állva erőre kapni, és uralkodni.

Kísértések és küzdelmek /9

Isten öröme, nem feltétlenül jelenti azt, hogy azonos lenne a mi örömeinkkel. Azonosulva vágyainkkal. A kánai menyegzőn sem mi adtuk meg számára az öröme a lehetőségét.

Sok kísértésünkben kínálunk hasonló meghívást, Jézus számára, a mi feltételeink elfogadtatásával. Oldódás vágyunkban, kikapcsolódásainkban, észrevétlenül kanyarodunk vissza ismert bűneinkhez. A hangulat, a felelőtlen jókedv, észrevétlenül oldja határokat a kísértés közeledéséhez. Mintha letennénk a fegyvert, a küzdelem minden fegyverét, miközben aligha vesszük észre, hogy megadtuk magunkat.

Kísértések és küzdelmek /10

Hányszor hangozhatott el korábban, hogy: „Istenem vigyél el, hívjál el most, amíg nem súlyosabbak vétkeim...”

Bűneink lehetnek nagyok, és elkeseredéseink is vihetnének reménytelenségbe, de a Szeretet titkát, csak egészen közlőrl értjük meg, szeretetünk árán. Hiába veszítjük el minden erőnk a kitartásban, Jézus mégis bízik bennünk.

„Az Úr az!”

⁷ Akkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: »Az Úr az!« Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét, mert neki volt vetkőzve, és a tengerbe vetette magát.
Jn 21, 1-13

A csoda, a Szeretet műve, Isten jelenlétének szabad megnyilvánulása. Pusztán a csoda, nem hozna tartós változást bennünk. A csoda eseménye és az öröm, emlékeinkben is megkopna idővel. Ahogyan megkopik bennünk a változás, a változtatás vágya, amire a csoda felhívja figyelmünket.

A csoda leírásánál több is van ebben a jelenetben.

Gondjainkba merülve, de sokszor kellene, hogy valaki nekünk is oda kiáltsa: „Az Úr az!” - Itt van! Amikor semmi sem számítana, és maga a csodás megoldás sem érne annyit, hogy újabb csodákban bízzak, újabb csodás megoldásokban reméljek, hanem azonnal az isteni Szeretet felé forduljak. Amikor az sem érdekelné, hogy eddig milyen távolság volt közöttünk, Isten és

közöttem, mely egy pillanat alatt azonnal és most megszűnik. Semmilyen mélység nem is számítana többé, mely magával húzna, semmilyen félelem, ami visszatartana, hanem rá bízom magamat teljesen a Szeretetre.

Nyisd meg a szívem

Nyisd meg a szívemet,
Hogy lássak,
És adj hozzá türelmet,
Hogy várjak.

Nyisd meg a szívemet,
Hogy szeressek,
És a lelkemet érintsd,
Hogy a Tiéd, hadd lehessek.

Idegen tájakon

Megmutattad Istenem a Földet,
Melyet annyira szeretted,
És az embereket, a lelkeket,
Akik miatt Emberré lettél.

Idegen tájra hívtál Istenem,
És idegen tájakon jártál velem.
Idegen mélységből kutattam utánad,
Hol lábad nyomait megmutattad nekem.

Szeretetmorzsák

Isten szeretetéből bőven hullik annyi, amelyek közül az asztal mellé lehullottak érik valamiért a legtöbbet.

Talán azért, mert az Isten előtt oly gyönyörű lehet az ember válasza. Amikor nem csak nem hagy elveszni semmit sem, hanem legtöbbször nem is hullik több mint csak néhány morzsája a Szeretetnek, amiért lehajol.

Ezekért a morzsákért, senki más nem hajol le, csak az Ember. Mert ezek kegyelmek. Akár a kegyelemeső cseppjei. A legnagyobb szárazság idején is figyelve, hova hullik? - bennem.

Várj egy kicsit

Egy kicsit várj még,
Mielőtt elcsendesednék,
És a figyelmem Rád pazarolnám,
Várj még.

Várj még Istenem,
Csak egyetlen percet,
Hogy amit most megérték,
Be tudjam fogadni, Érted.

Érted, és Miattad,
Mert lelkem ugyan repülne Feléd,
De szívem oly gyenge,
Nem biztos, hogy megérkeznék Eléd.

Kegyelem cseppjei

Áldott szárazság,
Oly kedves vagy nekem,
Mikor szomjamat oltanám,
De a forrást sehol sem lelhetem.

Áldott szomjúság,
Mikor kutat hiába keresek,
És mélyebbre kell ásnom,
Hol vízre lelhetek.

Egészen mélyre,
Hol cseppekben hullik a kegyelem,
És cseppenként eltölti lelkem,
Boldog szerelem.

Benső lakásunk /1 - Szárazság

Sok szárazság élményünknek alapja, hogy látszólag nem történik semmi. Ezért tőlünk távolinak is mondjuk az Istent. Mint minden szeretetvágyunkban szükségünk van azok kielégítésére, bizonyítására. Mennyi egymástól távolodásunknak ez az oka, amikor ezekre alapozunk. Együtt vagyunk ugyan, de érzéseink, érzelmeink, megértések, mindenben elfogadás táplálása nélkül. Istenhez is hasonló szeretetjegyek várásával közeledünk, mintha Ő képes is kell, hogy legyen, szeretetének szüntelen megmutatására, kimutatására.

De mintha lecsuknánk szemünket Előtte, amikor ennél sokkal többről, és a Teljességről volna szó. Amikor nem a közeledését kellene várnom a saját benső lakásomba, ahová, ha belép, kénytelen elfogadni kínálataimat, a sajátos körülményeket, - melyben én amúgy jól érzem magamat, - hanem magamat ajánlom föl számára mindenestől. A külső és belső körülményeimmel, vágyaimmal, a gyengeségeimmel, fogyatékos szeretetemmel, és bűneimmel együtt, melyben a legnagyobb szegénységet az Ő Áldozatának nem befogadása jelenti számomra.

Benső lakásunk /2 - Szárazság

Benső lakásunkban, mi lenne az Isten előtt kedves, melyben, ha minden kínálatunkat föl is ajánljuk, még sincsen bennük sehol, és egyikben sem. Benső lakásunk, sokszor kerül átrendezésre. Amíg érzelmeinktől függ, addig hasonló a külső helyszín körülményeihez, mely bennünket körbe vesz, és ahogyan berendezük. Miközben tapasztaljuk, hogy mindez mégsem biztosítja kitartásunkat az imádságban, csalódásainkkal szembesülünk mindannyiszor, amikor mégis jobban elesünk. Önmagunkban csalódunk, amikor a külső körülményekkel biztosítanánk kapcsolatunkat az Isten iránt.

Benső lakásunk /3 - Szárazság

Sokáig elhúzódhat környezetünk újra bútoroztatása, ha mindazzal hangulatunkat biztosítanánk, vagy hangulatunk feltételeit, az imádsághoz. Ezek, bár lehetnek szükségesek is, maradni csak az fog közülük, melyek azonban nem külsőségekre mutatnak, vagyis nem mutatnak rólunk mást, csak hogy jobbnak látszódjunk, több elismerésben legyen részünk.

Belső lakásunknak több, és mélyebb átrendezésére van szükség ahhoz, hogy függetlenül a környezetünktől is mindig otthonra találjunk. Mindig ott élve legbensőbb életünket. Rejtett életmódnak tűnhet, elrejtett szeretettel, de figyelniük kell arra, hogy miközben saját szeretet viszonzásaink valóban ebből a rejtettségből történnek, az Isten szeretetét nem rejthetem el senki elől.

Belső lakásunk /4 - Szárazság

Belső lakásunk, annak a helye, ahol az Istennel történő kapcsolatunk zajlik. Attól a pillanattól kezdve egyre inkább, amikortól minden más „bebútorozástól” megválunk. Amikor nem én alakítom saját ízlésemre, hanem kiüresítem, amennyire csak lehet, és minden pillanatra úgy is hagyom az Isten számára.

A szárazságnak különös időszakait élhetem meg így. Amelyben egyszerre várnám, hogy magát az Istent megtapasztaljam, mindig újabb és újabb szeretetoldaláról, megismerve, a szeretetében megnyilvánuló folyamatos válaszaiban.

Belső lakásunk /5 - Szárazság

A szárazság idején nem vágyom-e többre, mint amilyen Szeretetben részem van, de nem veszem észre? Mennyi idő elmegy így, és évekig elhúzódhat ez a belső állapot, a várakozással, miközben az elvárásaink kérdéseket szülnek az Isten felé, és róla, és közben távolodunk Tőle és az imaélettől.

A belső szárazságunkra úgy gondoljuk, hogy Isten feladata, hogy állandóan önmagát bizonyítva táplálja felénk szeretetét, és azt öntözze. Ilyenkor azonban eszünkbe sem juthat, hogy mennyire nekünk kellene mindenben bizonyítanunk, mindennek ellenére is azt, hogy szeretetem, bizalmam, csak nagyobb, lemondva az olyan érzések tapasztalásáról is, melyek Isten előtt mégsem jelentik szeretetem és hűségem bizonyítékait.

Belső lakásunk /6 - Csönd

A szárazság idejével csönd is párosul. Azonban általában csak a szárazságra panaszkodva, nem figyelünk sem a benne rejlő szeretetgazdagságra, sem arra a csöndre, mely „kísérő jelenség”. Csönd, amelyben nem történik látszólag semmi, és amelyben jelentkeznek a szárazságot jelentő időszakok.

Hiába „tartanánk szóval” az Istent, akivel kapcsolatunkat aligha tudjuk másképpen elképzelni, mint emberi kapcsolatainkat. Ha beszélünk, még ha teljesen fölöslegesen is, de képünk van a másiktól, legalábbis azonnal kiderül, ha valamiben mégsem értene velünk egyet. Sok dolog kifejezésre kerül, és szinte minden gondolatunkban véleményt, információt kutatva zajt teremtünk. Ehhez nagyon hozzászokva, érthetlenné válik a csönd, mely tétlenséget, tehetetlenséget, értelmetlenséget, érthetlenséget, bizonytalanságot, stb. jelent számunkra.

Belső lakásunk /7 - Csönd

A szárazság, és a csönd, kívülről érintenek, és utalnak a belső szárazságunkra mindaddig, melyben ugyancsak külsődlegesen látjuk a távoli Szeretet hiányát. Mely távolság miatt, a belső szeretetforrását nem találjuk. - vagyis magát az Istent.

Pedig ha szeretetünkkel, és a legteljesebb Szeretet felé fordulunk, mindig marad bennünk a szárazságra emlékeztető szomjúság, melyet csak Ő olthat, és mindig ott marad az a csönd is, ahol minden belső figyelmünkkel Őt fogadjuk be.

A csendben cselekszel /1

Csöndbe maradsz, a szörnyűségeink láttán, és néma. Mint saját, legbensőbb zajos vágyainkban is.

Pedig a zajban is ugyanazt a választ kapjuk; a csendben cselekszel.

A csendben cselekszel /2

Szeretetünk viszonzásában is csöndben vagy. Vonzó szeretetcsöndben. Hogy a lelket is, aki Rád hangolódik, ne nyomja el, ne sodorja a zaj magával.

A csendben cselekszel /3

A csend vonzásában cselekszel. Ahová olyan vágyaink nélkül léphetünk, melyekben nem Te lennél, és amelyek eltérnének vágyaidtól. Az olyan zajtól, melyet a bűneink okoznak bennünk.

A csendben cselekszel /4

A csendben cselekszel. Számunkra ismeretlen, szokatlan csendben. Más ez a csend, mint amilyen csendekért mégis zajosan küzdünk. Zajosan, ködösen. Mintha ködösítve lopnánk abból a csendből, mely Te vagy. Mindig csak egy kis részt.

Éppen csak annyit, amennyi nekünk hiányzik a saját nyugalomunkhoz, belső békénkhez.

A csendben cselekszel /5

A csendben vagy, és cselekszel.

És ott, ahol csendet találsz. Ahol a csend, a Te akaratodat fogadja. Mint ahogyan a Természet is a Te akaratodra figyel. Készen a nyílásra, a tavaszra, hogy még a virágzása előtt el ne száradjon.

A csendben cselekszel /6

A csendben cselekszel. Ahol az Élet van. Ahol Te vagy. Ahol minden szónál többet ér a tett, a cselekedet.

Mint akár a puszta együttlét Veled. Mely sokszor nem is szól többről. Egy legbensőbb szeretetcselekvésben, mely kívülről nézve néma tétlenségnek tűnhet. Pedig a szeretet belülről születik. Belülről fakad, a lélek benső vágyakozásában, amit csak Te látsz, és ismersz.

Külső cselekedeteinkből mindaz, ami nyilvánvaló, azok is belülről születnek. Benső, cselekvő vágyakozásainkból.

A csendben cselekszel /7

A csendben, ha fel is szakadna örömünk az Irgalmadért, aligha tarthatna tovább néhány szónál. Hogy el ne vesszünk saját kifejezéseinkben, szavainkban, gondolataink áradatában. Látszólagossá válna ünneplésed, az Ünnepe Oka.

A csendben cselekszel /8

A csendben cselekszel. Ahol öröktől fogva Vagy. Ahová „visszahúzódsz” zajos világunktól.

Bennem is csenddé válik minden, amint a Teljességbe lépek. Ahol minden, amin sebeket ejtünk, - különösen Benned és Rajtad az ellenkezéseinkkel, a bűneinkkel, - azok mind, gyógyulásra várnak.

A csendben cselekszel /9

A csendben cselekszel. Ahol megnyílnak a távolságok, és megfogalmazódik jelenléted. Egészen a közeledben, egészen előtted, és egészen Benned érthetem meg, mit jelenet az Irgalmad.

A csendben cselekszel /10

Te vagy a Csend.

Ahol nem én beszélek, de minden csodálatom és gondolataim, mégis „szavakká” válnak. Téged fogalmaznak bennem. A jelenlétedet. Azt a Szeretetet, Akit csak közelről lehet ismerni. Szeretni is.

A csendben cselekszel /11

A csendben vagy jelen. Ahol Rend van. Ahol a Mindenség Rád hangolódik. Téged figyel, Téged dicsér.

Miattad, és Érted él. Viszonzásul azért az Életért, amit Te adtál. A lehetőségért, hogy Életünk legyen. Örök életünk Benned.

A csendben cselekszel /12

A csendben vagy jelen. Ahol találkozhatunk, és elmerülhetünk Benned.

Ha ennél többre vágynánk, - akár csak az érintésed tapasztalására, - vajon nem húznánk e magunkhoz vissza? Érzésekért, érzelmekért, melyek a szeretetünk vonzatai.

Örökös szomjúsággal szépítik vágyaink világát, romlandó világunkban, melyekre a Te Világodban semmi szükség.

A csendben cselekszel /13

A csendben vagy jelen. A Te cseneded más, mint amelyet mi elképzelünk, és amilyen csendek után vágyunk. Mégis megtalálható. Bennünk megszülethet. Bennünk is megnyílhat Valóságod a belső csendben.

Mint egy koncert teremben, hiába csendesülne el minden, ha bennem még sincsen csend.

A csendben cselekszel /14

A csendben cselekszel. Lélegzetelállító csodálatban. Mélységekben bennünk, melyeket a magasságbeliek ismernek. De Ők sem tudnak többről, mint amiket a cselekedeteidből megismernek.

A csendben cselekszel /15

A csendben cselekszel, mely Te vagy, és Benned minden elcsendesül. Az örömök is. Melyek nem lesznek kisebbek, csak teljesebbek a Csendben.

A csendben cselekszel /16

A csendben cselekszel. Amelyben én is Benne lehetek. Az Élet részeként. A Te örömed, és alkotásod részeként. Melyben úgy tűnhet, hogy én, már nem is létezem, hogy megsemmisülve elvesznék.

Pedig az én megnyílásom, az én virágzásom és kiteljesülésem, ekkor kezdődik a Te dicsőségédért.

Benső utak

Perlekedéseink Istennel / 1

Amikor Istennel perlekedünk, nem értjük Őt. Nem értjük meg, ha nem teljesülnek vágyaink. Szeretnénk, ha helyeselné elképzeléseinket, és teljesítené azokat.

A miértjeink, a szembesítéseink, a hivatkozásaink, zajosak. Imádság közben is, hiába fordulunk ilyen módon teljes szívvel-lélekkel, valójában saját vágyaink teljesüléséért az Atya felé. Mintha ott tartanánk ebben a szeretetkapcsolatban, ahol elvárásaink szerint számon kérhetnénk bármit is Tőle.

Nagyot változott az imaéletünk a kapcsolatunk, attól az időtől kezdve, amikor még alig mertük megszólítani, és most már közvetlenebb módon társalgunk Istennel. Nagyot is ugranánk ebben az ismeretségben, egy „összeszokásban”, melyben azonban mi szoktatnánk hozzá igényeinkhez Őt, Akinek mindenhatóságát, szeretetének nagyságát vonjuk kérdőre.

Perlekedéseink Istennel / 2

Bátornak is gondolhatjuk ezt a közeledés módot, amikor imádságainkban ilyesmire sor kerül. Mintha egy nyelvet beszélénk, az Isten meg én.

Vajon a Szeretetnek a nyelvét, az Irgalom, a Megbocsájtás, az Élet, a Teremtő, az „Áldozat” nyelvét beszélem-e?

Ezek függvényében, mindennek át kell fogalmazódnia bennem. Bennem. Ahol az Isten, szabadságot „kér”. Lehetőségét annak, hogy Ő legyen a több, mindenben Ő legyen. Ahol Teljessége nyílik meg jobban, és nincsen másnak helye, csak a Szeretetnek, a szeretetáldozat vonásainak. Bennem is.

Perlekedéseink valamit jeleznek. Általában olyasmit, ami hiányosságot jelöl, még hozzá magamban, bennem.

Perlekedéseink Istennel /3

Amikor perlekedünk Istennel, távol vagyunk Tőle. Felerősödhetnek bennünk a perlekedés gondolatai, miközben nem vesszük észre a kísértést, a Szeretettel szemben.

Szabadságot kell hagynunk Istennek, nem csak a Teremtésben, hanem a belső virágzásban is, magunkban. Ezt biztosítjuk, amikor tudatosan, a megnyílás állapotában maradunk.

Nem minden visszakérdezésünk kell, hogy hangosan megfogalmazódjon bennünk, hogy teret adjunk a miénkhez hasonló párbeszédnek. Melyben alig van csönd, és minden következő gondolatunk, véleményünk függ a másik reagálásától, és elképzelésétől, alkalmazkodásától.

Amikor valakit szeretnék megérteni, szeretnék jobban szeretni, nem mindenben értem meg azonnal. Ha nincsen bennem az alkalmazkodás vágya, vagy ezt belefojtom egy szünet nélküli társalgásba, hozzászokhatunk egy ilyen kapcsolathoz, melyben alig van csönd, mely a másik miatt volna, a másikért. Miközben látszólag nem teszek mást, mint figyelem Őt, de közben én változom.

Ez a változás, két ember kapcsolatában is az egy, és ugyanazon Szeretet felé vezető út, mind kettőjük számára hasonló figyelemmel egymás, és Isten felé.

Perlekedéseink Istennel /4

Sok minden másban is támogatjuk, bátorítjuk és biztatjuk egymást, ami újszerű.

Amikor imádkozunk, az isteni Szeretet felé fordulunk.

Minden kérésünk, hálaadásunk, vagy csupán a csendes jelenlétünk is megnyílás az Ő létezése, vagyis a Létező, Élő Szeretet felé, Aki megoldását kereste és találta annak, hogy irgalmat találjunk előtte. Lehetőségét, hogy visszataláljunk arra az Útra, ahol szembesülünk önmagunkkal, és Vele, Irgalmával, Jézusban. Ha vágyom minden imámban erre a találkozásra, akkor az elsők között ott van, hogy Előtte, nincsen takarásban semmi. Semmi. Múltamban, vagy a jelenemben a szándékaim, vajon mennyire önzetlenek? Miért nem értem meg, a látszólag néma Istent?

Perlekedés helyett, de sokszor tudnánk már a választ, ha nem miénk lenne az utolsó szó. Első lépésként biztosan ott van a feladat, hogy csendesedjek el. Nem öt percre. Vagy öt percre, de egymást követve, újra meg újra, nagyon sokszor.

Perlekedéseink Istennel /5

Elcsendesedésünkben lehetősége nyílik az Istennek, válaszolni. Nekünk pedig megérteni Őt, Aki Szeretetére mutat, az Áldozatára.

Kérhetek-e bármi mást is, ami az üdvösségünktől eltér?

Merek-e kérni bármit is ami Tőle, az értem, és miattam is történt tettétől távol áll? Ami független azoktól a Sebektől, melyeket pedig én is okoztam, és okozok. Vagy azok a régi kornak, az akkori Embereknek a sebzései, melyek fájdalmai a dicsőséges feltámadásával elmúltak volna?

Nem látható, és nem tapasztalható sebek. De hogy vannak, és vannak újabbak, azoknak súlyát is akkor látjuk leginkább, ha Őt szemléljük, Minden Szeretetnek a tükrét. Nem biztos, hogy meg mernék zavarni magunkban megfogalmazódó választ, mely eleinte minden kérdésünkre hasonló:

Csendesedj el, hogy szeretni tudj. Csendesedj el, hogy megérts engem. Csendesedj el, hogy gondolataimat meg tud különböztetni a benned elképzelt válaszaimtól. Csendesedj el, hogy amikor úgy gondolod, nem vagyok, a látszólagos üresség, csak kiüresedés benned, hogy rám

figyelj. Hogy ne tegyél szeretetvágyaimhoz semmit abból, ami a tiéd, csak hogy átfogalmazódjanak a saját dicsőségedre. Csendesedj el. Mert szeretetkapcsolatod velem, a csendben születik, egy belső csendben. Ahol Te vagy, és én. Ahol szeretetem bizonyítékait tárom eléd.

Kulcs a Szeretethez /1

A kulcs, a szeretet. Túlbonylítjuk, szeretetigényünk szerint, mely miatt szerteágazó, és elveszhetünk a megfogalmazott feladatok között, melyeknek a neve, a címe más, az alapja pedig szinte mindennek ugyanaz.

A Szeretetnek, szeretettel tartozunk. A hogyanokat megfogalmazzuk magunkban, mielőtt a Szeretet megfogalmazhatná bennünk. Istenhez is így közeledünk, amíg meg nem állunk, és a válaszára megnyílván és várva, rá nem jövünk arra, hogy nekünk megnyílnunk és nyitva maradnunk szükséges ahhoz, hogy a válasza megszülethessen, hogy létre jöhessen az a kapcsolat közöttünk, mely elveszett a *bűn* miatt. Jelen vágyaink miatt is, melyek legtöbbször értem, miattam, és magamra mutatnak.

Kulcs a Szeretethez /2

Közeledünk Feléje, és amikor felismerjük a természetre csodálkozva, mintha könnyebb is lenne hirtelen az imádságunk. Visszavonulva a négy fal közé, ezt már nehezebb folytatni. Maradnak a kötött imádságaink, melyek között alig fogalmazódik meg hasonló szeretetközlés, amire pedig szükség lenne.

Általában nem is vesszük észre, mert takarásban maradnak, és ezért nem tűnik föl hiányuk. Úgy is tűnhet, hogy a szeretetkapcsolatban, az imaéletünkben, nincsen szükség többre. Talán mert a zsoltárok is elmondják helyettünk mindazt, amiért amúgy küzdenünk kellene, hogy valamilyen formában szavakba öntsük. De vajon a zsoltárok valóban engem idéznek? Valóban az én személyemet, a megírt események háttérében? - Sokszor csak a háttérében.

Kulcs a Szeretethez /3

Egymás felé is keressük ezt a kulcsot. A megoldások kulcsát. Egymás kezébe adnánk saját kulcsainkat is, mondván hogy ezt használd, ha akarsz engemet szeretni.

Ezek mégsem oldanak meg többet annál a vágyunknál, melyek elvárásokat jelentenek a másikkal szemben. Diktálások, szempontok, érzelmeink, vagy akár takarásuk-rejtegetésük mellett.

Nehéz is egy ilyen kulcskészlettől megválnunk. Melyek különböző kapukat, ajtókat, nyitnak meg felénk. Mintha mindegyik kulcs, egy-egy vágyainkhoz lenne a teljesítés kulcsa. Ezeket próbálgatjuk a Szeretethez közeledve is alkalmazni. Aki a saját Arcának képmására teremtett bennünket, de a saját arcunkhoz, saját természetünkhöz, saját vágyainkkal szeretnénk, ha azonosulna.

Kulcs a Szeretethez /4

Látszólag kiesik a kulcs a kezünkből, amikor nyitva maradunk, minden lehetőségre, minden megoldásra, amit a Teremtő kínál.

Sokféle elképzelésünk és próbálgatásunk, valóban elvész, amikor rádöbbenünk arra, hogy a szeretet kulcsaink közül csak egyetlen egy az, ami használható. Ez az egy viszont minden további lehetőséghez kulcs marad.

Általában csendben történik ennek a fölismerése, megtalálása. Amikor én magam elhajítok minden kulcsot, minden feltételét annak, hogy az ajtómat kinyissam, megnyissam az Isten előtt.

A találkozás, Jézusban történik. Miatta.

Mintha ekkor kapnék egy kulcsot Tőle. Felejthetetlen, amit használnom kell, és ismeretlen lehetett előttem. Amitől változik az imádságom, a kapcsolatom az Istennel és az emberekkel. Egy kulcs, mely mindent nyit. Mely bennem is nyitva tartja az ajtót.

Kulcs a Szeretethez /5

Amikor hálám és köszöneteim hasonlóan a zsoltárokhoz megszólalnak, valóban ajtó nyílik a Szeretet felé, az Isten felé. De már személyesebben, és Hozzá közelebb, mint addig bármikor.

Jézuson keresztül, a Vele történő találkozásaink miatt, minden átfogalmazódik bennünk.

Arra pedig figyelniük kell ugyancsak, hogy ne csak a hálaadás vezessen bennünket.

Amikor kimondom azt, hogy „köszönöm”, amikor bármit megköszönök, az nem feledtetheti el, hogy mivel tartozom az Ő ajándékáért. Mintha e-nélkül kiszáradna bennem a szeretet.

Az isteni Szeretet nincsen sebek, és sebzések nélkül. A Szeretet jegyeit mindig látni fogom magam előtt, ha ki tudom mondani, hogy „köszönöm”. Nemcsak megértem akkor Őt, hanem szándékait is érteni, és ismerni fogom.

Kulcs a Szeretethez /6

Amikor megköszönök valamit, ami belőlem fakad, és miattam, felismerve hogy gátolta az isteni Szeretet közeledését, máris az az ajtó nyílik meg, amit mindig nyitva kellene tartanunk.

Ez az ajtó zárul be a bűn esetén, de ugyanez az ajtó nyílik ki újra, ha ki tudom mondani, - nemcsak a megbocsájtásért, - hogy köszönöm.

Ismeretlen területek nyílnak meg előttem ilyenkor. Olyanok, melyekről nem tudtam, vagy távolinak gondoltam, mint az Istent is azelőtt. Mintha a Szeretet „területén” járnék.

Ahol azonban már egyre inkább többet is megérthetek. Többet annál, ami csupán miattam történt.

Ezt a területet érintem akkor is, amikor más miatt vagyok ugyanitt. Amikor a másik miatt is egyre többször hangzik el, hogy „köszönöm”.

Akkor is, ha a másik ebből semmit sem értene, és nem is tud az ilyen találkozásról. Az ő érdekei ugyanis szólhatnak elvárásairól, életben maradásról, gyógyulásról, stb. de megérteni nem fogja tudni Isten szándékait köszönetek sorozatai nélkül.

A Szeretet ajándékai /1

Szeretnék a lehető legtöbbet Tőle, Belőle. Ami nem megy másképpen, csak valamilyen lemondással, lemondások sorozataival. Amiről beszélni ugyan lehet, de a háttérben valamilyen birtoklási vágy, könnyen meghamisít mindent.

A Szeretet ajándékai /2

Figyelni kell vágyainkra. Mi az, amit el szeretnénk érni, megszerezni, vagy kapni szeretnénk cserébe? Tiszták, önzéseinktől mentesek maradnak vágyaink, ha a Teremtő Szeretetre nyitottan tudatában vagyok annak, hogy semmi sem az enyém. Semmi.

A Szeretet ajándékai /3

Furcsa, amikor belopódzik szívünkbe a kísértése annak, hogy valamit az Ő örömeire szerezzek meg, miközben alig észre vehető, ha csupán saját vágyainkat elégítjük ki. Az ilyen csábítástól leszakadni nehéz akkor is, ha az isteni jelenlét tudatában tesszük. Mintha nem lenne teljes a szabadságunk az ilyen kísértésektől.

A Szeretet ajándékai /4

Amint megértjük, hogy a Teljessége, Mindenhatósága, és Irgalma mit is jelent számunkra, nem lesz elegendő csak egy picit, csak apránként nyitni, és alkalmanként közeledni Feléje. A Teremtő Szeretet mintájára, vagy hozzá közeledésünkhöz hasonlóan, egymás szeretetének megfelelni sem könnyű, és az sem megy, lemondások, és áldozatok nélkül.

A Szeretet ajándékai /5

A Teljességében úgy tudja magát megmutatni, ha én is teljesen nyitva maradok előtte. Nem csak az imádság idejére korlátozott figyelmekkel, mellyel határt szabok magam számára éppen úgy, mint az Istennek.

Az imádság, a figyelem, nem szűnhet meg más irányú kikapcsolódásaink keresésével, amikor belső odaadásunk akár csak ideig - óráig, szünetel. Amikor csak egy kicsit oldódnánk a másfajta örömeinkben, csak egy kicsit élveznénk, hogy a magunk ura lehetünk, csak egy kicsit nem irányít, és nem szól bele senki sem abba, ami nekem jól esik. Még imádkozni is lehet így is. A másfajta örömeink, lehetőségek maradnak. Nem biztos, hogy Istenhez visznek közelebb.

A Szeretet ajándékai /6

Az ajándékozás, hűségünktől is függ. Könnyen megszakad, amint saját nyereségünkre használjuk föl, vagy kihasználjuk másokkal szemben. Ilyenkor azonban nem csak az ajándékozás szakad meg, hanem kapcsolatunk is az Istennek.

A Szeretet ajándékai /7

Amit hozzá adunk, kockázattal jár. Meg kérdő jeleződhet hitelessége.

Mint amikor ajándékot kapunk, úgy veszem át, mintha az járna nekem. Amikor pedig átveszem, kiegészítem mindazzal, amit hozzátartozónak gondolok.

A Szeretet ajándékai /8

Nyitottságomban ismerhetem a Teremtő gondolatait, követhetem szándékait, tapasztalhatom jelenlétét, de szándékaim a legjobb akarattal is eltérhetnek az Ő szándékaitól. Mielőtt élnék a kegyelmi ajándékokkal, sokszor tűnhet kísértésnek akár az a gondolat, hogy éljek a lehetőséggel, vagy az ellenkezője, hogy „meg ne próbáljam”, vagy „ki vagyok én, hogy ezt megtehetem?”

A bizonytalanság kérdése segít méltatlanságom felismerésében, és a hálaadásaimban. Ilyenkor, ha át is adnám, maradjon meg kérdésként, és úgy adjam át.

A Szeretet ajándékai /9

Isten ajándékai különösek, és különlegesek. Amikor segítünk velük másokat, közben járunk másokért, ebből a gazdagságból merítünk, - a Szeretet gazdagságából, - Irgalma által, és csakis az Irgalmából.

Sokak számára irigylésre méltó. Akik mindent megtesznek azért, hogy nekik is részük lehessen benne.

Amit nem szívesen vesznek át, az az isteni ajándékokkal járó szegénység. Mely megtart abban, hogy semmi mástól ne legyek gazdagabb.

Gyötrelmeink /1

Különleges kegyelmeket hordozva, nagyon benső küzdelmeket jelenthetnek a nagyobb és az egyre teljesebb odaadásunkban. Nem válnak gyötrelmé, és még csak küzdelemmé sem, ha nem lenne az a Nagyobb, a Több, a Teljesebb, Akinek vonzása olyan erős tud lenni. Akiért, és Aki miatt minden küzdelmünk önmagunkkal szemben, följajlás, áldozat a Szeretetért, a Szeretet viszonzásáért.

Gyötrelmeink /2

Nagyon sok gyötrelmem, különleges ajándék is. Különlegesen gyönyörű tartalmukkal. Csak a Szeretet tud mégis értéket jelenteni benne, mely a szenvedéseinkben, a küzdelmeinkben, olykor alig - alig látszik. El is tűnik, ha a szenvedéseink nagyobb erővel sújtanak bennünket, mint ami úgy tűnik, hogy el tudnánk viselni.

Gyötrelmeink /3

Nagyon kell tudni, szeretni. A Tökéletes és a Teljes Szeretet felé fordulva, határtalanul, és csak igent mondva mindenre. Az elfogadásainkat tudja csak követni az egyre nagyobb, és teljesebb odaadásunk. Megnyílásunkban még nem annyira, de a teljes odaadásunk visszavonhatatlan szándékával értjük meg a Szeretet páratlan közléseit.

Gyötrelmeink /4

Gyötrelmeink, és följánlott küzdelmeink közben, - a Szeretetért, - mintha a Szeretet átöltözne. Több, és más vonásait ismerjük meg, mint amilyenek sokszor elképzeltük. Másmilyen formában, az egyre igazabb, tisztább és őszintébb válaszaiban. Igazából azonban mi leszünk, mi válunk egyre őszintébbé az olyan vágyainkban, melyek Istenről szólnak, Érte, és miatta.

Gyötrelmeink /5

Gyötrelmeink, küzdelmeink nélkül aligha értenénk meg többet az isteni Szeretetből. Mégis vannak lehetőségek számunkra, hogy az Istennel elkerüljük a találkozást, és más utakon, képzelt, és sajátosan feldíszített érzelmek és vágyak között közelítsen, melyet mi jelölnénk ki számára. Az ilyen vágyainkból rengeteg van.

Gyötrelmeink /6

A Szeretet többet tud magából megmutatni, többre leszünk nyitottak, többet értünk meg Belőle, a szándékából, és akaratából, többet a Szeretet művéből, vagyis a Megváltás művéből, amint nem fontos hogy az Isten engemet megértsen, hanem én megértsem Őt. Meg akarom érteni, megváltó szándékát. Mindenestől. Közeledése így, a legőszintébb, és a legtisztább Szeretetet állítja elénk, és mutatja be előttünk. Ennek a gyönyörű Szeretetnek megmutatkozása, nem fájdalom mentes. Ezek a fájdalmak azonban mélyebbről fakadnak. A felismerések, a megismeréshez alkalmas mélységeinkből. Ezek a Szeretetnek a feltáró megnyilvánulásai, melyek nem a felszínen zajlanak, hanem bennünk, és ott, ahol azt a helyet az Isten kisajátította magának. Ahol a templom épül, ahol a Szeretet megalapoz mindent.

Gyötrelmeink /7

Ahol a Szeretet megalapoz mindent, és amire épít, - a Teremtés óta, vagy azt követően, - az már bennünk zajlik. Míg a szenvedésekre, gyötrelmekre, általában Istennek a külvilágból, az Ő Világából várjuk segítségét a mi Világunkba. Nehezen ismerjük föl, és szinte csak pillanatokra, hogy Ő mégis jelen van, itt van velünk.

Pedig mindenestől a Végtelenbe terjedően Van jelen. Teljesen megértve Őt, a szándékát, és a megváltói Tervét egészen közelből, - a személyemet és lelkemet érintően, - minden a helyére kerül. - Leginkább bennem.

Gyötrelmeink /8

Megköszönni, hálát adni az Istennek Mindenért, az többet jelent, mint akár a zsoltár legszebb gondolatait idéznék imáinkban. Először is szavunk sem lesz hozzá. Nem azért mert hirtelen nem is tudnánk mit mondani. Ne is törekedjünk rá. A Szeretet elé érkezve, később is csak alig fog menni. Számunkra sok minden, a szavakkal történő kifejezés lehetősége nélkül marad. Addig általában, amíg ilyen szeretet hozzáállásunkban nem is történik, és sokáig nem is történhet más, mint hogy beengedjük magunkba, vagyis magunkba „szívjuk” Isten leheleteként a szeretetét.

Minden gyötrelmünkkel, minden küzdelmünkkel együtt, melyek ismert fordulóponthoz érkeztek, velem együtt. Mert engemet is fordulópont elé állítottak, ahol döntenem kellett ismét. Ahol nem biztos, hogy a gyötrelmeimre fogom Isten válaszát, hanem hagyom magamat, és Rá bízom magamat mindenestől.

Mínta valaki, ebbe a Szeretetbe belelökne. Ahol nem csak elfogadok mindent, hanem Ő, mindenestől elfogad és befogad engem.

Köszönöm

Hálát adok Istenem, a kísértésekért,
Melyeknek ellent mondani oly nehéz,
És bűneim terhével,
A Golgotára mész.

Köszönöm bűneim mocskát, szagát, és ízét,
Mely Testeden sebeket szakít,
És hogy megmentes engem,
Minden fájdalmad, a szívembe hasít.

Hálát adok,
Hogy bűneim, fájnak,
Mert minden beleegyezésem,
Egy-egy szege a korbácsnak.

Melyek Szereteteden,
Mélyebb sebeket tépnek,
És szenved a lelkem,
Mert mindent megértetek.

A különbségeket,
Amiért annyiszor ellent mondtam,
És ajándékaidat,
Magam dicsőségére pazaroltam.

Hálát adok,
Hogy szereteted ily közelről láthatom,
És Sebeid láttán,
Irgalmad csodálhatom.

Az iszonyat láttán,
Ahogy szívemben, vágyaidat megkötozöm,
De köszönöm Istenem, Irgalmad,
És Szereteted szabadságát is köszönöm.

Szívhangok

Csendesedő imádkozásaink /1

Hozzászokhatunk a közös imádkozásokhoz. Hangulatfokozó énekekkel, különös örömeztékig hevülten a hirtelen elhalkulás, bensőből fakadó imádságra hangol, és szinte azonnali megnyílást magunkba tekintést produkál, minden átmenet nélkül. A felfokozott öröm, és a hirtelen elcsendesedés, valahol egy szinten tartanak meg. Megismerve ezt az állapotot, oda haza is alkalmazzuk, sajátos környezetünkben, még ha más milyen megoldásokat is találunk. Hamar kialakul bennünk egy istenkép, aki szereti az oldottságunkban megszólaló szeretet-imáinkat, akinek közben ujjongva zengjük, és áldjuk szent nevét. Aki jelen van a mi örömeinkben, aki részt vesz a dávidi ujjongásainkhoz hasonló ünneplésekben. Az ilyen vagy hasonló hangulathullámzások vagy felfokozott örömök az Istennek szóltak akkor is.

De vajon meghallgatásra talált-e Isten, minden szándékában, amelyben szólította, és meghívta népét? Talált-e olyan embert, aki nem csupán az örömunneplésben merült el gondtalanul. Úgy tűnhet, minden rendben is lehetett, és mintha együtt ünneplene a Föld és az Ég, és mintha közös megértésben végre egymásra találtak volna, és osztoznának az örömben.

Pedig az Isten, csendben van. Mintha szeretné, de nem tudja értésünkre adni, hogy Ő sokkal több annál, hogy hirtelen találjunk neki egy számára is kedvező közös nevezőt, ahol végre megértjük egymást.

Csendesedő imádkozásaink /2

Próbálgatjuk, ízlelgetjük az örömmel teli imádkozás lehetőségeit. Mintha ezzel egy belső békesség megteremtése hozná magával azt a kapcsolatot Istennel, melyben el tudunk csendesedni, meg tudunk nyugodni.

Hozzászokva az ilyen elcsendesedéshez vezető egyszerű megoldásainkkal, nem is kívánunk nagyobb mélységekbe tekinteni, mint amennyit engednek, vagyis mint amennyit mi magunk, egy bizonyosfajta elcsendesedésben megengedünk. Hozzászokunk ahhoz is, hogy az állandó beszéd, a minden pillanatunk gondolatait kifejező szavaink között, gondolataink se csendesedjenek el.

Mesterkelt elcsendesedéseink is kikapcsolhatnak, már azzal is, ha tudat alatt mással foglalkozunk, másnak adunk lehetőségeket álcázott pihentetéseinkben, miközben tudni sem akarunk arról, hogy az Istennek, az ilyen képességünk alapján történő elmerüléseinkhez nincs köze. Nem is találkozunk vele az elmerüléseink semmilyen síkján, de mintha nem is kérdeznénk rá, viszont majd az imádságban összeszedettséget várok. Mintha lehunynánk szemünket az előtt, Aki a valóságot tárná elénk. Bűnök, személyes bűneink miatt.

Csendesedő imádkozásaink /3

Idegenné válhat előttünk az a valódi csend, amellyel nem is tudnánk mit kezdeni, vagy nem is mernénk. Mégis bensőleg minden ember rá van hangolva erre a csendre, melyben ott van az Isten.

Ez a fajta csönd, ne legyen a hangulatunktól függően megteremthető, vagy éppen lehetetlennek tűnő megoldás. Mindkettőt megtapasztaljuk, amint a csendesebb Csend felé közelednénk személyesen, egyedül.

Felkínált lehetőségnek látszik, de nem az. Akarok-e Isten előtt maradni, akarok-e szándéka szerint gondolkodni, akarom-e azt, amit Ő, akarom-e hogy az legyen, ami előtte, és szándéka szerint kedves, akarom-e és kívánom-e elfogadni ajándékát, - Áldozatát, - Aki mindenben befolyásolja szándékaimat, hogy megegyezzenek vágyaim, cselekedeteim, Isten szándékával? Ha nem akarok ezekre a kérdésekre figyelni, akkor tartom azt a szintet, ahol azt várnám el, hogy figyelmességemet, vagy figyelmemet fogadja el az Isten, addig a határig, melyre képes vagyok, melyben közeledhet felém. Látszólag működhet is a dolog, amíg nagyobb szükségem nem lesz arra, hogy odafigyeljek Rá.

Csendesedő imádkozásaink /4

Elcsendesedésünkhöz az imádságban, hozzá kell szoknunk. Várhatunk is egy kis ideig, hogy mi történik a csendben, de a tétlenséget elviselni kibírhatatlan. Azonnal tele is tömnénk, - ha nem külső, - de akkor belső tevékenységgel. Szétszórtságunkban hol erre, hol arra kalandozunk gondolatban.

Nem értjük, hogy ha alkalmat adunk Istennek, végre leülve félre teszünk minden tennivalót, még csak nem is én vezetem a beszélgetést, ajtót - ablakot bezárok, hogy ne zavarjon meg senki bennünket, mégsem történik semmi.

Ez a fajta csend nem is jelent mást, mint ennyit. Kezdek magam körül bezárni ajtókat, hogy ne szűrődjön be semmi, ami ezt a bensőséges találkozást megzavarná.

Nem szabadna elfelejteni, hogy ez valóban a csend megteremtése, de ez még csak egy külső csend mely nem azonos a belső csenddel a szívemben, ahol viszont ki kell nyitnom mindent, ami zárva van.

Csendesedő imádkozásaink /5

Amikor szívemet teljesen megnyitom Isten előtt, nem lehetnek rejtett zugok, amiért nem lennék méltó az Ő befogadására. Ezek a zugok ugyanis, nem véletlenül vannak csukva. Sok olyan dolog cselekedet, gondolat, szó, és emlékek raktárai, melyeket azonban nem tudok kidobni, eltüntetni, vagy megválni tőlük. Mert nem lehet. Minden le rakattal, vagy olyan dologgal, amitől úgy gondolom, hogy idővel a felejtésemmel el is tűntek, mégis ott vannak, ott maradtak, és ott is maradnak. Az mind én vagyok. Azzal együtt is, ahová legszívesebben

beengedném az Istent, hogy csak azt lássa, amit én mutatok meg magamból, egy nyitott szobát, ahol semmi nem utal mocsokra, borzalmakra, undorító hajlamaimra, gonoszságaimra, mely mind bűn, egymásra halmozva.

Már egy ilyen közeledésünkben is szeretettel tárja elénk közeledésének személyes ajándékát, Áldozatában Jézust. Eleinte nagyobb is lehet az örömünk, de még aligha sejtjük, hogy az igazán tiszta öröm az milyen lehet.

Nem fogunk tudni beszélni Hozzá, fecsegni Vele. Magunktól fogunk a bezárt ajtóinkhoz sietni, hogy kinyissuk azokat. Mintha azonnal megértenénk valamit a találkozásunk mélységéből.

Csendesedő imádkozásaink /6

A benső találkozásban Isten Irgalmával szembesülök. Ha ez nem történik meg, nem nyitottam meg szívemet. Eljátszhatom, elhitethetem magammal is, hogy Isten, a megbocsájtó irgalmával magához ölel, mert ehhez már csak egy pillanata is elég annak, hogy csak résnyire nyitott szívemen beáradjon a Kegyelem. Meghallhattam, vagyis fölfigyelhettem arra, hogy az Isten mekkora, milyen szeretettel teljes, hogy Ő maga a Szeretet, de ha csak résnyire nyitok ajtót, azt azért is teszem, hogy több, be ne szűrődjön abból, csak szeretet.

Amikor ajtót nyitok, az Istenre figyelek. A Szeretet teljessége Krisztusban, Jézusban mutatkozik meg, Aki az ajtóban áll, és zörget létezésemtől fogva:

²⁰ Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.

/Jelenések könyve 3. fejezet

Ehhez teljesen ki kell tárnom szívemet, hogy teljességében be tudjam fogadni Őt. Vagyis nem az lesz, amit én engedek, amiben engedem, hogy olyannak ismerjen, amilyennek látszani akarok, hanem szeretném, akarom, hogy feltárja bennem minden bűnös és a szeretetért szomjazó vágyaimat a múltamból is, és hogy rámutasson a sebekre, melyek gyógyulásra várnak bennem, mely nélkül képtelen vagyok szeretni, megérteni az Istent, és képtelen vagyok viszonzni szeretetét.

Belső csönd /1

A külső és belső csendnek sok olyan fölösleges járuléka lehet, melyekhez, ha hozzászokunk, hiányuk miatt mintha nem lennének eléggé fölkészülve az imádságra. Amikor elkezdünk elpakolni minden zavarót, és neki készülni az imádkozáshoz, gyertyát gyújtva, elsötétíteni, redőnyt lehúzni, bensőleg ráhangolódni, a nehézkes és elég körülményes előkészület már ahhoz is elegendő, hogy már szinte az lesz megnyugtató, ami külsőség, és hogy abban minden a helyére került. Aránytalanul nagyobb hangsúly kerülhet a külső dolgokra. Mire eljutunk odáig, hogy imádkozzunk, a figyelmünk is mintha már csak erről a berendezett és átrendezett időszakra szólna.

Belső csönd /2

A szobánk, ahová félre vonulunk, legyen hasonló a belső csend helyével, mely bennünk van. Ha bennünk nem is lenne teljesen csönd, amit nem mindig tudunk megőrizni, a szobánk legyen mégis olyan, hogy a legbensőbb találkozásra mégis méltó legyen.

A belső csönd, az istenkapcsolatban, a legbensőbb szeretet bennünk, de ne a csöndhöz ragaszkodjunk, ne azt akarjuk megőrizni, hanem maradjunk szeretettel, és hálával, amiből van

mit adnunk. Ha a csöndhöz ragaszkodnánk, állandóan azt figyelve, hogy békességünk, nyugalmunk legyen, a szeretet elszáll. Mintha félténénk egy helyet biztosítva Istennek, ahol félrevonulva együtt lehetünk.

Szeretet közlései /1

Más az a félelem, amiért nem közeledünk jobban az Istenhez, hogy ne lássunk többet annál a vágyott szeretetnél, ami jól esik, melyben elképzeljük az atyai közeledést, ölelésre számítva, befogadásra, de leginkább elfogadásra.

Más azonban az a félelem, amit Isten közeledése ébreszt, amikor valamilyen formában szokatlan, és ismeretlen módon közölné önmagát.

Ne gondoljunk ezekben a közlésekben jelenésre, vagy hallható beszédre sem, melyek lehetnek elképzelt vágyaink is.

A félelem, mely bennünk ébredne az isteni Szeretet közeledésekor, az a Szeretetnek előttünk ismeretlen megmutatkozása, önmaga kifejeződésében, és szokatlan kifejezésében.

Szeretet közlései /2

Félelmet keltő, amikor mintha kimaradnának az isteni közeledés feltételei, amit mi, megértéssel, és megengedve tennénk szabaddá Isten számára elképzeléseink szerint.

Elmaradhatnak akár a teljes megbánások előzetes érzései és annak eldöntése is, hogy méltóságunkat fel tudnánk mérni, vagy képessé találnák lelkünk állapotát az önmagát megmutató és megnyilvánuló Szeretet, bármilyen közlésére.

Szeretet közlései /3

A Szeretet, teljességet kíván mindenkitől. Nem csupán a részünkről biztosított találkozások idejét, az imádságra szánt időt.

Ezt a teljességet szeretnénk teljesíteni, amikor minden elesésünk ellenére, az újrakezdés módjait, lehetőségeit keressük. A megoldásokat. A lehetőségét a közeledésünknek, a Rá találásnak. Melyben már nincsen, és egyre inkább kizárt, hogy más lehetőségünk is lenne, mint Jézus Krisztus akaratának, Emberségének és Istenségének teljes elfogadása és befogadása.

Ez azonban nem jelenti, hogy a Szeretet mindenki előtt megismertetné azt a különös félelmet is, melyet az ismeretlen Szeretet közeledése, mégis képes kiváltani bennünk.

Szeretet közlései /4

Mintha az odaadóbb vágyainkból sem kerülne egyetlen egy sem kiemelésre, mintha nem jelölne meg ezek közül egyet sem az Isten, amiért mégis méltónak találna arra, hogy többre is használjon. Többre, melyben önmagát közölné minden általunk feldíszített, kiszínezett, számunkra hozzá méltónak tűnő, sallangok nélkül.

A Szeretet gyönyörűsége tárul ki előttünk, tömör egyszerűségében. Mely azonban oly gazdag, hogy megismerése talán ebben az „egyszerűségben” kezdhet megnyílni, kibontakozni úgy, hogy fokozatosan megértsük, be tudjuk fogadni, és föl tudjuk magunkat ajánlani, hozzáadva mindenünket ehhez a Szeretethez.

Szeretet közlései /5

Bennünk is le kell, hogy egyszerűsödjön minden, a szeretet síkján. Hozzá hasonlóan, és egyre jobban hozzá hasonlítva, azonosulva szándékaival, miközben leegyszerűsödik bennünk a viszonyunk a Szeretethez. Nehezen tud belépni az életünkbe, ha világunkat magunkénak tekintjük, és nem az Isten csodálatos Világának, amelyben együtt élhetünk Vele.

Világunkat építjük, romboljuk, és kimerítjük éppen úgy, mint a belső világunkat. Kifosztjuk a lehetőségeket, a lehetőségeinket, melyek gazdagságát föléljük a magunk számára. A lelki kincsekkel együtt, melyek azonban így, már csak nekünk jelentenek értéket, amíg örömmel találjuk bennük, és idővel el nem vesznek.

Szeretet közlései /6

Vegyesek a Szeretetről alkotott képeink. Színesek is, a mi színezéseinkben, elvárásainkban, és vágyainkban.

A krisztusi Szenvedés, a Szeretet kitarulkozása előttünk, mintha ezeket a színeket megsemmisítené. A róla alkotott, bennünk hamisan megfogalmazódó szeretetszíneink, és még a lobogó vágyaink is elcsendesednek, amikor többet kell látnunk az isteni Szeretetből. A miértek mögött meghúzódó válaszokban, melyeket még sem kívánunk közelebről tudni, megismerni.

Szeretet közlései /7

A Szeretetteljesség vonzása, lehet oly erős, hogy minden elbukásunkat követő újrakezdéseinkben közelebb sodródunk Hozzá, mint gondolnánk. A távolság, a szárazság, az elhagyatottság érzés ellenére. A szárazság idejét is meg kell becsülnünk. Amikor úgy tűnik, hogy a Szeretet egyetlen cseppje sem hullik többé, és nincsen tapasztalás, semmi.

Mégis az egyik leggazdagabb, legtermékenyebb, legtartalmasabb ideje a szeretetközlésnek, Önmagáról, és Önmagát mutatva. Amikor tapasztalások nélkül, hittel közeledve szeretnénk többet tudni Róla.

Ez csak csöndben történhet, ahol magunkra maradunk az útkeresésben. Magunknak kell rá találunk arra az útra, ahol Ő, Van. Bár mindenütt ott van, mégis a vágyaink közül kell félre söpörni mindent, hogy ne maradjon más Rajta kívül.

Szeretet közlései /8

Eltávolodásunk a Szeretettől, fájdalmas bűnbe esés a Teremtéstől fogva. A fájdalmakat a legkülönbözőbb formában tapasztaljuk.

A visszatalálás, az egymásra találás sem megy újrakezdések, fájdalmak, lemondások, följajánlások nélkül. Erre a találkozásra, leggyönyörűbb válasza Istennek, a Megváltásunk teljes műve. Melyben az Isten is keresi a kapcsolatot az Emberrel. Van, amikor többet is közöl magából a Szeretet, mint amire nyitottak volnánk. Többet annál, mint amire vágyunk. Amikor feltételeink semmit sem jelentenek, semmilyen gátat isten közeledésében. Amikor feltételeinknél is nagyobbak azok a vágyaink, melyeket csak Ő tölthet be, és csak Ő képes betölteni egyedül.

Szeretet közlései /9

Ezek a vágyaink, mintha akkor is nyitott ajtót jelentenének Isten előtt, amikor mélyebbre zuhanunk, mint bármikor. Egyre inkább leszűkülő lehetőségét mutatva annak, amelyben csak Krisztus Szenvedése és Áldozata hozhat egyedüli megoldást.

Az érdemtelenség, a méltatlanság „egészséges” felismerése, hiába lenne egyre nagyobb, nem lesz, és nem lehet nagyobb a felkínált Irgalomnál, Jézus személyében.

Mégsem kerülnek a háttérbe, ahol felejtésre kerül minden, amit szeretnénk. Az érdemtelenségünk, a méltatlanságunk felismerése, tudatosan marad szeretetünk viszonzásában, az isteni Szeretet előtt. Tudatos, mely nem lesz alaptalan, és fontos ahhoz, hogy mégis teljességgel nyitottak maradjunk a Szeretet felé.

Szeretet közlései /10

A félelmet fölébreszti bennünk a Szeretet szokatlan, és ismeretlen közeledési módja. Nem produkálható, elő nem idézhető, és a lélek, nem lehet rá eléggé felkészült. Szinte „váratlanul” jelentkezik. Halaszthatatlanul „itt, és most,” azonnal. Nincsen idő megbeszélésre, nincsen alkalom a közlés megtárgyalásához, javítgatásához az értelmezéshez, vagyis a módosítgathoz, melyben finomítanánk, szépítenénk, saját dicsőségünkre és elismerésre törekedve, vagyis szó szerint tönkretéve mindazt, ami pedig oly egyszerű, nyilvánvaló, és mindenki számára érthető.

Szeretet közlései /11

A Szeretet közléseit, - bármennyire is nem fölkészült rá a lélek, - egy „figyelmeztetés” jelzi. Egy, a legbensőbb érintéssel. Teljesen mindegy ekkor, hogy az illető éppen hol tartózkodik, vagy éppen mit csinál. A legváratlanabb helyzetekben „szólíthat”. Mint az éjszakai álomból is fölkeltve, miközben már fogalmazódik mindaz, amire oda kell figyelni, vagy amit rögzíteni kell. Ezek nagyon mélyről, ismeretlen mélységből fakadnak.

Bár lehet egy könyvünknek a folytatása is, melyhez kedvünk van éppen az éjszaka kellős közepén bármikor felébredni, de ez, mégsem az, és mégsem olyan. Nincsen halasztható, várakoztatás, nincsen az ébredéshez a lámpagyújtáshoz idő, a kellő nyugalomhoz és odafigyeléshez, amiért még át kell néznünk, hogy hol is hagytuk abba a regényírást.

Szeretet közlései /12

Szinte akaratunktól sem függ ilyenkor, hogy folytatnánk-e a szép leírásokat, vagy elmélkedéseinket egy könyvünk megírásához. Mert nem erről szól a kapcsolatunk az Istennel, amikor közölni valója van, amire mégis nyitottnak talál. Nem szól arról, hogy üzenetét gondolkodás nélkül továbbítsuk a nagyvilág felé, megtérésre figyelmeztetésre sem. Elsősorban nekem, és számomra személyes közlés az, ami válasz mindarra, amiért még jobban oda kell figyelnem, többet el kell adnom, vagyis nélkülözni mindent, ami kiszorítaná ezt a Szeretetet a szívemből.

Szeretet közlései /13

Az isteni Szeretetet közlések, minél egyszerűbbek, úgy tisztábbak és félreérthetetlenek. Különböznek a mi körülírásainktól, melyben hiába igyekszünk gondolatainkat érthetővé tenni mindenki számára, mégsem sikerül. Isten szándékának megértése, sokszor marad magyarázatok nélkül, melyekre általában azért volna szükségünk, hogy a végén kimagyarázhassuk annyira, hogy „még azt is elfelejtse, hogy mit is akart mondani.”

Közlése lehet, hogy számomra sem lesz azonnal, vagy rövid időn belül érthető, megérthető. Mégis feladatot jelent ahhoz, hogy eleget tehessek, és készséges maradjak mindenben igent mondani.

Szeretet közlései /14

Isten közlésében, közeledésében, az örömünk sem lehet akkora, hogy gögöt, hatalmat, büszkeséget, méltóságot, kiválasztottságot, vagyis vakságot okozzon. Az öröm mely mégis van, az a Megváltásban, Krisztus Szenvedésében elrejtett gyönyörű ajándék. Amikor az én fogyasztékos szeretetem és felajánlásom, mégis egyesülhet az Ő Áldozatával.

A Szeretetet közlései amennyire idegenek eleinte a számunkra, annyira merül föl bennünk a kérdés, és a félelem, hogy vajon honnét van, és kinek a műve? A lelkünk nincsen „rá hangolva” ilyen bensőséges kapcsolatra, mely az elképzelésünket Róla, felülmúlja.

Szeretet közlései /15

Miközben tisztul előttünk, hogy csupán a Szeretet tör utat bennünk, vagy talált módot és lehetőséget arra, hogy jobban megértsük Őt, tulajdonképpen a választ értjük meg mindarra, amire annyira vágyunk. Amint ez a vágy kialszik bennünk, vagy csak időszakosan jelentkezik, nehezen lesz számunkra érthető az Isten válasza. Ilyen hullámvásban akár úgy is tűnhet, hogy nincs is.

Szeretet közlései /16

Bár a közlései számunkra kiszámíthatatlanul és váratlanul érkezhettek, mindig a bennünk lévő mélységet érintik. A „felszínes”, érzelmi szeretetünknel mélyebb pontot. Ez az a pont, melyről egyébként nem is lenne tudomásunk. Mélyebben van, bensőségesebben, annál a pontnál is, ahol a feloldozásban, és az újrakezdéshez föl tudnánk mérni az isteni Áldozat nagyságát, hatalmát, és erejét ahhoz, hogy változtatni tudjunk és megváltozni. Pedig már ez a mélység is az a pont, ahol ugyancsak Ő „válaszol” és megértjük Őt.

Szeretet közlései /17

Amennyire idegen lehetett számunkra kezdetben a Szeretet közeledése, és közlése, és amennyire félelmet keltett bennünk, bármennyire is kiszámíthatatlan, idővel mégis hozzászokhatunk. Ez nem jelenti azt, hogy már várnánk, vagy számítanánk Rá, de ott rejtőzik, mint minden kegyelmi ajándék során a kísértés.

Minden képességünket fölhasználva arra, vagy ahhoz, hogy a tiszta szándékainkat ellepjék olyan vágyaink, melyekkel mindent lerombolunk, vagy meg semmisítünk. Képesek leszünk és vagyunk arra, hogy bár a „Lélek ott fúj, ahol akar”, ott osztja ajándékait, ahol akarja, mégis, ha többre vágyunk, mi magunk is fogjuk tudni úgy folytatni, mintha a továbbra is minden az Istentől származna.

Ez, azonban jel, jelzés, hogy váljunk meg inkább minden hazugságtól, és inkább ne legyen semmink sem, amivel dicsőséget szerezni magunknak.

Szívkamra

A Csend szava? /1

A csendtől is választ várunk. Várunk egy párbeszédet, melyhez nélkülözhetetlen a belső találkozás, az egymásra találás, egyfajta „megtapasztalás”.

Az ilyen közeledéseinkben vajon mit szeretnénk jobban? Valóban azt, hogy az Isten gondolatait, „szeretetnyelvét” megismerve, mindenben odaadjam magamat válaszképpen, vagy csak annyit adok magamból, amivel párbeszédbe vonnám Őt? Ez a „megismerés”, sok esetben csak olyan „kiismeréshez” vezet, amikor magára is hagyom, és nem is történik azután több mint „kibeszélem”. Kibeszélem mindazt, amit Róla, tudásban megszereztem. Ezek csupán elképzeléseim, vagy az emlékek nyomai maradnak, melyeket a távolodással kiszínezhetek, mintha élő kapcsolatról lenne szó, pedig a távolság lehet már oly nagy is, mellyel még én sem akarok szembesülni.

A Csend szava? /2

Elképzeléseinkkel ellenkező, amikor más megoldásokra vezet bennünket a Lélek, mint a különböző csendet teremtő, vagy elcsendesedő módszereink alkalmazására, melyekben próbáljuk ízlelgetni az egyfajta nyugalom állapotát. Önbecsapásainknak eszközeit gyakorolva, meg tanuljuk azokat használni, de ez a tanulmányút időbe kerül. Sok időbe. Mintha lehunynánk szemeinket annyi dolog előtt, melyekkel nem akarunk szembesülni, nem akarunk róluk tudni, felejtenei akarjuk fölkínálva a Szeretet felé, szabadulást, gyógyulást remélve.

Mennyire tudjuk, vagy sejtjük, hogy mit is jelet a Szeretet!

Mégis hiányos marad a tudásunk, amikor ezen a szinten maradván, nem is akarunk másképpen közeledni Feléje, csak egy ilyen „alvó állapotban”.

A Csend szava? /3

A csenddel, nem tudunk mit kezdeni, mióta elszakadtunk Tőle, vagyis az Istentől. Közeledéseinkben, visszatalálásainkban is másfajta csendet keresünk. Olyan „csendeket”, melyek nekünk jól esnek a kikapcsolódásaink, örömeink, saját nyugalomunk szintjén. Az a csend, mely

már régóta ennyi mindennek a függvénye, mennyire jelenti csupán az olyan belső kiegyensúlyozottságot, nyugalmat, elégedettséget, melynek megszerzéséért, és biztosításáért küzdünk, harcolunk egymással szemben? Küzdelmeink, milyen igazságokról győznek meg bennünket? Furcsa igazságot mutatnak mindarról, melyek meggyőznek bennünket további harcokról, a belső békénkről és érvényesüléseinkről szóló küzdelmeinkről.

A Csend szava? /4

Sokszor, a csend sem jelent többet, mint egy elcsendesült, csendes imádságot, csendes szavakkal. Közeledésünkhöz fontos az ilyen elcsendesedés, de vajon mihez is kezdenénk akkor, amikor már a szavak sem kellene? Amikor ha lennének is, lerombolnának mindent. Mindent, ami eredetiségében, Valójában, és valóban Szent, és Tiszta. Melyhez nem párosul önzésem, az akaratom, melyben én lennék a több, én akarnék a szeretet központja, a figyelem központja lenni. Az Ő figyelmének központja.

A Csend szava? /5

A csend azt jelenti, ahogyan kimondjuk. Amíg erről csak beszélünk, vagy megoldásokat keresünk erre, a csendet keressük.

Milyen más megoldás lenne a Rátaláláshoz vezető út, a Hozzá vezető út, mint Jézus Krisztus? Számtalan megoldásainkkal, Őt kerüljük. Egy másik úton. Mintha az út túloldalán haladnánk más megoldásokért, miközben leborulnánk Isten Irgalma előtt, ha valóban az lenne a vágyunk, hogy szembe találkozzunk Vele.

A Csend szava? /6

Szavában azt várjuk, hogy valamilyen módon kifejezze önmagát előttünk. Kifejezze gondolatait, véleményét, meglátásait, saját vágyaival, elképzeléseimmel kapcsolatosan. Ez azonban sokszor nem jelent többet, mint részünkről egyfajta nyitottságot, lehetőséget adva az Isten számára, hogy „megszóljon”.

Milyen mérhetetlen távolság ez, ha csak ennyit jelent tőlünk megnyílásunk, a „nyitásunk” az Isten felé.

Amit föl kellene ismernünk, az csak a tartós szeretetviszonyásunkban fog megfogalmazódni bennünk. Az akadálya ugyanis mindannak, amit én tűzök ki Isten közeledésével szemben, melyben mégis mindenestől kínálja magát Áldozatában, minden szent misében.

A Csend szava? /7

Ha bele gondolunk, furcsa ellentmondás ez. Mégis annyiféle képen várunk Istentől választ, ahány módon közeledünk Felé.

Minden közeledésünkben távolodunk saját akarattunktól, mely esetleg korábban nem szólt többről, mint birtoklásról. Erről azonban csak akkor lesz tudomásunk, amikor többet adunk, még többet magunkból. Mindent.

Ugyanúgy, vagyis hasonlóan az Ő természetéhez. Ugyanis Ő, semmit sem birtokol, amiből ne adna teljességgel mindent, és a Mindenséggel Önmagát föláldozva értem.

A Csend szava? /8

Az Isten, a Teljesség. Benne Van jelen, a Szeretetben élő Csend, Béke, nyugalom, a Rendezettség, a harmónia, a Tökéletesség.

Csapdát jelenthet számunkra, amikor Teremtényeként a gyarlóságainkról, esendőségeinkről, a Tőle elszakító hajlamainkról és vágyainkról elfelejtkeznénk.

Isten válaszával, Jézussal találkozni, szembesülni a Szeretettel, mindazzal, ami üzenetként megszólalna bennem, nem lehet másképpen, mint tudatos figyelemmel. Ráhangolódva teljesen a Szeretet Szavára. Mindenestől.

A Csend szava? /9

Isten szava, válasza, Áldozatában szólal meg. Ha hagyom, hogy meg szólaljon.

Ez csendesebb találkozás lesz, minden elképzelt csendnél, amit én teremtek meg. Találkozás. Miközben útban odafelé, még annyi mindenről beszélhetek, annyi vágyamat, igényemet, jóleső érzéseimet elmondhatom Istennek, ahány féle képen bízom abban, hogy meghallgat, és mindezekre tetszését találok. A remény, - hogy meghallgat, - elágazáshoz vezet. Az egyik úton, folytathatom tovább ugyanezt a beszédes utamat, a másik útra térve azonban Isten jut szóhoz.

Az Isten, akinek szeretete mindent kifejez. Mindenre rámutatva, ami nem Ő, amiben nincsen benne, vagy nem is lehet.

A Csend szava? /10

Az „igazi” találkozás az Istennel, olyan csendben történik, amelyet Ő teremt meg bennem.

Másfajta csend ez, mint amit én tudnék megteremteni ahhoz, hogy valahogyan az Istent közlembbe csaljam, vagy „becsaljam” a szívembe. Sok ilyen módszerrel, évekig is tudunk „együtt élni” az Istennel. Ez a belső, legbensőbb találkozásaink helye azonban azonnal kiüresedik, amint elképzelt kapcsolatunk valóságot mutatva, szembesít bennünket azzal, hogy mennyire távol voltunk Tőle, és mennyire egyedül voltunk benne.

A Csend szava? /11

Mielőtt megteremteném Isten számára a környezetemet, ahová belépjen, tudnom kell, hogy Ő mindettől függetlenül is Van, öröktől fogva. A környezetemet is az Ő világában alakítom, és amíg Hozzá méltóvá alakítgatnám a környezetem, a csend ezektől függetlenül kell, hogy megszülethessen bennem.

Ez, a legbensőbb odafigyelésem helye, egy mélyebb szeretet viszonzásának bennem, mely egyre inkább nem felszíneket érint.

Mélyebben húzódik, mélyebben gyökerezik, ahol a csend is mélyebb. Ahol a Szeretet Csendjében szavak nélkül is párbeszédben van a lélek az Istennel.

A Csend szava? /12

A Csendben, a szavak nélküli párbeszédben, a Szeretet beszél. Többet mutat meg magából az idő töredéke alatt, mint amire szavainkon keresztül képesek lennénk, újabb gondolatokat, kifejezéseket keresve, és értelmezve.

Isten teljes Csendje, a történéseink helye. Szeretet Teljességének kitárulkozásában válaszol, mely csendben történik. Akkor is, ha mindazt lefordítanám saját szavaimra. És akkor is, és úgy is, hogy az én értésemre „lefordít” mindent.

Az ilyen találkozások, mindig többet mutatnak, többet fejeznek ki, mint amit kifejezéseinkhez hasonlóan, a szavak, lelassítanak, és képtelenek hűen kifejezni. Isten kifejező Szava Jézusban, a Szeretettel kapcsolatos elfogadásunkban, vagy elutasításainkban kap választ.

Az elfogadásunk csendben születik.

A Csend szava? /13

Az elfogadásunk, válaszuk Isten felkínált szeretetére csendben születik. Ez olyan belső csend, melyet Ő teremt meg bennünk. Mégsem egy elképzelt csend fogja betölteni legbensőbb találkozásaink helyét. Mert ebben a Csendben, helye van, annak az Igazságnak, mely Teljességében a Szeretet.

Szeretet, Aki ismeri a fájdalmat. Ismeri ellentmondásaimat, választásaimat Vele, vagy ellene. Ismeri a betegségeinket, a fekélyeket, a sajgó sebeket, vért, a bosszúállásainkat, a Tőle eltérő vágyainkat. És amíg külön-külön kérünk mégis mindenre gyógyulást, ismeri mindennek Okát, a Bűneinket.

A „Csendnek” van mit mondania. Szavak nélkül teszi.

Őt látva, a Szeretetet - mélységig - kitárulkozva előttem, nem valószínű, hogy bármit is tudnék mondani. Amit tett, azt Ő is szavak nélkül tette miattam, és értem.

Meg kell tudnom megérteni, és tudnom kell, hogy a szeretet ott húzódik bennem mélyen, ahhoz hogy válaszolni tudjak. Ott, ahol olyan csönd van, és ahol szavak nélkül is értem az Istent. Minden tervét, és szándékát, Irgalmának teljességében.